

اعتصاب و اعتراض در زندان های اوین و گوهردشت

* مزدوران خمینی روزیکشنبه ۱۹ مرداد به خانواده های زندانیان سیاسی گوهردشت یورش آورده و گروهی از آنان را دستگیر کردند

* زندانیان بند ۴ اوین از روز ۱۷ مرداد دست به اعتصاب غذا زدند

می برند. آخرین گزارش های دریافتی تا لحظه تنظیم این خبر نشانگر آن است که اعتصاب غذا همچنان ادامه دارد. رژیم برای درهم شکستن اعتصاب بر فشار خود بر زندانیان افزوده است و گروهی از آنان را به سلول های بقیه در صفحه ۸

بار دیگر زندانیان دلاور سیاسی، برای اعتراض به شرایط موجود در سیاهچال های رژیم ددمنش خمینی دست به اعتصاب زدند. خبرهای رسیده از شکنجه گاه های جمهوری اسلامی حاکی است که زندانیان سیاسی بند ۴ اوین از روز ۱۷ مرداد در اعتصاب غذا بسر



دوشنبه ۲۶ مرداد ۱۳۶۶ برابر ۱۷ اوت ۱۹۸۷
بها ۸۰ ریال - سال چهارم - شماره ۱۷۰

رژیم فقها در باقلاق جنگ

* نماینده خمینی در سازمان ملل:

قطعنامه شورای امنیت را نه رد می کنیم و نه می پذیریم

جمهوری اسلامی در سازمان ملل تسلیم خاورپروزد و کوئینار کرد. رجایی خراسانی فشرده پاسخ رژیم خمینی به قطعنامه شورای امنیت را این چنین بقیه در صفحه ۸	جمهوری اسلامی بالاخره پس از سه هفته وقت کشی به قطعنامه اخیر شورای امنیت سازمان ملل متحد پاسخ گفت. پاسخ رژیم خمینی به این قطعنامه را رجایی خراسانی نماینده
--	---

خمینی وریگان

امنیت منطقه را به خطر افکنده اند

* شلیک موشک آمریکایی به سوی يك هواپیمای جمهوری اسلامی

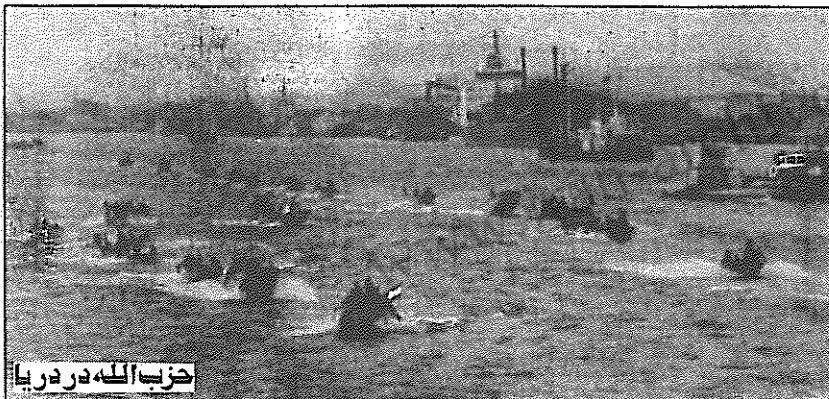
* انگلیس و فرانسه مین جمع کن های خود را به خلیج فارس می فرستند

* يك نفت کش حامل نفت جمهوری اسلامی در دریای عمان به مین برخورد

رویدادهای هفته گذشته، بازم بر وخامت اوضاع خلیج فارس و دریای عمان افزود. در واشنگتن اعلام شد برای نخستین بار، یک جنگنده اف ۱۴ آمریکایی دو موشک به سوی یک هواپیمای جنگی جمهوری اسلامی شلیک کرده که به هدف نخورده است. پس از چند هفته مذاکرات، بالاخره انگلیس و فرانسه با درخواست دولت ریگان برای فرستادن کشتی های مین جمع کن به منطقه، موافقت کردند. نگاهی به حوادث روزهای اخیر، خطری را که متوجه امنیت منطقه و صلح جهانی است، بیش از پیش آشکار می سازد.

● به گزارش منابع سرویس های جاسوسی آمریکا، از یک ماه پیش بدین سو هواپیمای از نوع "پراولر" ایالات متحده مشغول انجام پروازهایی برای "کور کردن" سیستم رادار جمهوری اسلامی هستند. با آغاز "مانور شهادت" تعداد این پروازها بیشتر شد.

● با حضور خامنه ای رئیس جمهوری خمینی، مانور دریایی سپاه پاسداران با نام "شهادت" پایان یافت. هم زمان با پایان این مانور، خبرگزاری جمهوری اسلامی خبری منتشر کرد که به موجب آن، در روز پنجشنبه ۱۵ مرداد ماه نیروهای رژیم یک



منقره، یادآور حرکت اوباش موتور سوار در خیابانهای تهران با شعار مرگ بر بی حجاب است. جیغ و دادهای آنها نه در برابر بلکه مکمل تشنج طلبی ریگان در منطقه است.

گفتگوی "اکثریت" با خانواده ۱۴ زندانی محکوم به اعدام شیلی

"رژیم خمینی روی رژیم پینوشه را سفید کرده است"

خود در آلمان فدرال در نشتهای متعددی، به افشاکری علیه رژیم خونخوار شیلی پرداختند. در روز ۱۱ اوت، خبرنگار نشریه "اکثریت" گفتگویی با خانواده ۱۴ زندانی مبارز شیلی به عمل آورد که کوشه هایی از آنرا درج می کنیم:

ضمن ابراز امتنان از اینکه دعوت ما را برای انجام یک مصاحبه پذیرفتید، لطفا توضیح بدهید که وضعیت زندانیان سیاسی در شیلی چگونه بوده و تعداد آنان در حال حاضر چند می باشد؟

در زندانیان شیلی همه کوشه شکنجه بکار گرفته می شود. زندانیان با توسل به ابزار مدرن شکنجه می کشند زندانیان را به تسلیم بکشند. زندانیان از متداول ترین شیوه های شکنجه در شیلی محسوب

بقیه در صفحه ۶

حکومت نظامی شیلی، حکومت ترور و سرکوب است. اخیرا در پی صدور حکم اعدام چهارده زندانی انقلابی شیلی - اعضای جنبش چپ انقلابی شیلی (میر) - از سوی رژیم سفاک پینوشه، اعضای خانواده این انقلابیون بنا به دعوت حزب سزهای آلمان فدرال به این کشور مسافرت کردند، تا ضمن افشای رژیم ضد خلقی پینوشه، مقدمات انتقال این انقلابیون به آلمان فدرال را فراهم نمایند. بر اثر فشارهای بین المللی، اعلام شده است که اگر یکی از کشورهای دارای رابطه با رژیم این کشور، انقلابیون محکوم به اعدام را بپذیرد، حکم اعدام اجرا نخواهد شد. دولت آلمان فدرال در همکاری با حکومت ژنرالهای حاکم بر شیلی از پذیرش انقلابیون محکوم به اعدام این کشور سرباز زد. اعضای خانواده ۱۴ زندانی مبارز محکوم به اعدام شیلی در مدت اقامت

در این شماره

● کنفرانس روزنامه نگاران

کشورهای غیر متعهد در کابل

در صفحه آخر

● جمهوری اسلامی و فاشیست ها

در صفحه ۲

● ترکیه نیروهای مخالف رژیم خمینی را

سرکوب می کند

در صفحه آخر

● رسوایی حزب الله در لبنان

در صفحه ۷

خمینی و ریگان

امنیت منطقه را به خطر افکنده اند

بقیه از صفحه اول

* برای دومین بار ظرف سه هفته، ناوهای جنگی آمریکایی در روزهای شنبه ۱۷ و یکشنبه ۱۸ مرداد، یک نفتکش و دو کشتی باری کویتی را در عبور از تنگه هرمز و خلیج فارس اسکورت کردند.

● در قاهره اعلام شد که مانور مشترک آمریکا و مصر با نام "ستاره درخشان ۸۷" در روز جمعه ۲۳ مرداد ماه با شرکت تکنکداران دریایی آمریکایی و اعضای نیروی "واکنش سریع" و نیز ناو گروهی به سرکردگی ناو هواپیمابر "ساراتوگا" آغاز خواهد شد و این ناو گروه بندر اسکندریه را در روز جمعه ترک خواهد کرد. به گزارش خبرگزاری آلمان، پنجمین مانور مشترک مصر و آمریکا، که پس از مانور مشترک آمریکا، عمان و سومالی با همان نام "ستاره درخشان ۸۷" به اجرا درمی آید، برخلاف معمول نه در سواحل مدیترانه، بلکه در دریای سرخ انجام خواهد گرفت و طی آن، نیروهای دو کشور حملات هوایی و عملیات پیاده کردن نیرو از دریا به خشکی را تمرین خواهند کرد.

● نفتکش آمریکایی "تکزاکو کاریبین" که تحت پرچم پاناما، نفت خریداری شده از جمهوری اسلامی را حمل می کرد، در روز دوشنبه ۱۹ مرداد در نزدیکی بندر فجیره در دریای عمان به مین دریایی برخورد کرد و آسیب دید. محل برخورد این کشتی به مین، در نزدیکی منطقه مانور "شهادت" سپاه پاسداران بود. برخورد "تکزاکو کاریبین" به مین دریایی، نخستین حادثه از این نوع در دریای عمان محسوب می شود.

● دومین کاروان کشتیهای کویتی - آمریکایی، در روز دوشنبه ۱۹ مرداد حرکت خود را به سوی کویت متوقف کرده در سواحل عربستان سعودی پهلو گرفت. و این برگر وزیر جنگ ریگان در مصاحبه ای با شبکه تلویزیونی سی بی اس گفت کشتیهای جنگی ایالات متحده در خلیج در روز یکشنبه ۱۸ مرداد چند مین کار گذاشته شده توسط جمهوری اسلامی را در نزدیکی بندر کویت منفجر کرده اند.

● رجایی خراسانی نماینده جمهوری اسلامی در سازمان ملل تایید کرد که رژیم خمینی خلیج فارس را مین گذاری کرده است. موسوی نخست وزیر مدعی شد نیروهای خارجی قادر نخواهند بود خلیج را از مین ها پاک کنند.

● یک کشتی پادبانی در سواحل بحرین به مین برخورد کرد و آسیب دید.

● نیروی هوایی عراق در اطلاعیه ای اعلام کرد پنج حوزه نفتی متعلق به ایران را در خلیج فارس بمباران کرده است. رادیوی رژیم خمینی بدون ذکر مناطق بمباران شده، "حمله به مراکز صنعتی" ایران را تایید کرد.

● در روز شنبه ۲۰ مرداد، چهار مین دیگر در منطقه دریایی شمال شرقی بندر فجیره (امارات متحده عربی) کشف شد. سه مین از سوی یک هلی کوپتر ارتش عمان و مین چهارم توسط یک نفتکش مشاهده گردید. منطقه دریایی فجیره، محل تجمع کشتیهایی است که از تنگه هرمز عبور کرده و یا قصد عبور از آن را دارند. به درخواست سلطان نشین عمان، نیروهای آمریکایی سرگرم جستجو برای یافتن مین های دیگر در منطقه فجیره شدند.

● دو روزنامه آمریکایی نیویورک تایمز و واشنگتن پست گزارش دادند که در روز ۱۷ یا ۱۸ مرداد، یک جنگنده اف - ۱۴ آمریکایی دو موشک به سوی یک هواپیمای جنگی جمهوری اسلامی شلیک کرده است. این اقدام بدین علت صورت گرفت که خلبان آمریکایی "مقاصد خصمانه" هواپیمای ایرانی را که به یک هواپیمای اکتشافی ایالات متحده نزدیک می شد، "تشخیص" داد و طبق دستور ریگان، بنا به همین "تشخیص" تصمیم به شلیک موشک گرفت. موشکها به هدف برخورد نکردند.

حادثه مزبور اندکی پس از به راه افتادن کاروان دوم کویتی - آمریکایی روی داد.

● ناوگان دوم کشتیهای کویتی با اسکورت نظامی آمریکایی که حرکت خود به سوی کویت را به علت کشف مین در خلیج فارس متوقف کرده بود، در روز شنبه ۲۰ مرداد به حرکت خود ادامه داد.

● استانسفیلد ترنر، رئیس سابق سیاخواهان مین گذاری سیر کشتیهای تجاری جمهوری اسلامی شد. وی در مقاله ای برای روزنامه نیویورک تایمز نوشت آمریکا نباید مانند ماجرای لبنان در سال ۱۹۸۲، از خلیج فارس عقب نشینی کند. لس آسین رئیس کمیته نیروهای مسلح مجلس نمایندگان آمریکا نیز خواهان مین گذاری آمریکا بر سر راه نفتکشهای حامل نفت جمهوری اسلامی گردید.

● بانکر وزیر جنگ انگلیس گفت لندن چهار کشتی مین جمع کن به خلیج فارس خواهد فرستاد. این کشتیها ماموریت دارند به رزمناوهای انگلیسی که سرگرم اسکورت کشتیهای تحت پرچم بریتانیا در خلیج فارس هستند، یاری برسانند. ژنرال وزیر جنگ فرانسه نیز اعلام کرد این کشور دو مین جمع کن به منطقه خلیج می فرستد تا از کشتیهای فرانسیسی محافظت کنند.

● واین برگر وزیر جنگ ریگان ضمن استقبال از تصمیم لندن و پاریس برای اعزام کشتیهای مین جمع کن به خلیج فارس، خواستار تشکیل یک "ناوگان بین المللی برای جمع آوری مین" در خلیج شد. وی نسبت به چشم انداز تشکیل چنین نیرویی ابراز امیدواری کرد. واین برگر تایید کرد ناو "گوادال کانال" حامل هلی کوپترهای مین جمع کن از پایگاه آمریکایی دیه کوکراسیا در اقیانوس آرام به سمت خلیج فارس به راه افتاده است.

● در روز چهارشنبه ۲۱ مرداد، امیرنشین فجیره عبور و مرور کشتیها در منطقه بندر فجیره را ممنوع اعلام کرد تا اقدامات لازم جهت جمع آوری مین های آبی از این منطقه انجام گیرد.

● رفسنجانی رئیس مجلس اسلامی و نماینده خمینی در شورای عالی دفاع، ضمن تکرار این ادعا که مین های منطقه فجیره توسط آمریکا کار گذاشته شده، اعلام کرد جمهوری اسلامی کشتیهایی برای اثبات این امر و جمع آوری مین ها به آبهای فجیره خواهد فرستاد.

● واین برگر رئیس پنتاگون گفت آمریکا با تهدیدهای جمهوری اسلامی از خلیج فارس خارج نخواهد شد و مصمم است برنامه اسکورت نفتکشهای کویتی را ادامه دهد. وی افزود هر کشتی یا هواپیمایی که با "مقاصد خصمانه" به کشتیها یا هواپیمای آمریکایی نزدیک شود، هدف شلیک قرار خواهد گرفت.

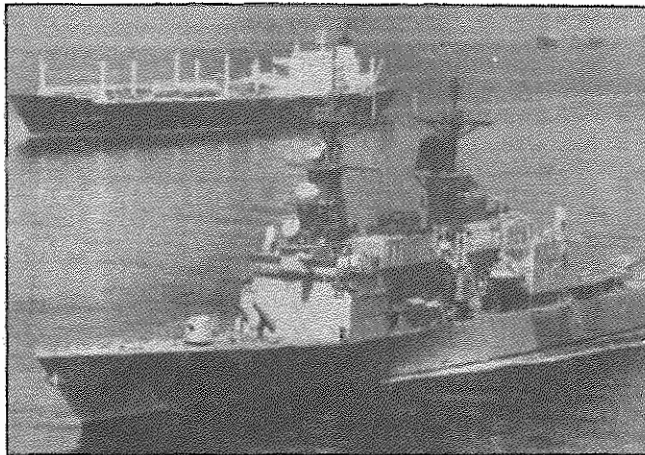
● در روز پنجشنبه ۲۹ مردادماه، مقامات عالیترتبه هفت کشور بزرگ اروپای غربی که در سازمان نظامی "اتحاد اروپای غربی" عضویت دارند، تشکیل جلسه خواهد داد تا اوضاع خلیج فارس و تقاضای آمریکا برای یاری رساندن به اسکورت نفتکشها را بررسی کنند. این اجلاس در مورد اعزام تعداد بیشتری از مین جمع کن های کشورهای اروپای غربی و فراخواندن نشست وزرای دفاع تصمیم خواهد گرفت.

منطقه خلیج فارس و دریای عمان، اکنون به پشه باروتی می ماند. به گزارش شبکه تلویزیونی ان بی سی آمریکا، تا پایان ماه اوت (۹ شهریور)، شمار کشتیهای جنگی پنتاگون در این منطقه به ۲۴ و تعداد نفرات نیروهای مسلح آمریکایی به ۱۵ هزار تن خواهد رسید. این، بزرگترین نیروی جنگی است که آمریکا از پایان جنگ ویتنام بدین سو، به یک منطقه از جهان اعزام کرده است. بار این کشتیها، بمب و موشک و باروت است. فرماندهان آنها، دستور شلیک دارند. کسانی که عملیات این نیروی متجاوز را طراحی و هدایت می کنند، حاضرند برای تحقق اهداف واشنگتن، امنیت منطقه که سهل است، صلح جهانی را هم به خطر اندازند. گواهی بر این امر، واقعه ای بود که هفته پیش روی داده در حالیکه رژیم خمینی، مانور مسخره شهادت را ترتیب داده و تنگه هرمز را منطقه جنگی اعلام کرده بود، نیروهای آمریکایی کاروان دوم کشتیهای جنگی خود را به همراه سه کشتی کویتی از تنگه هرمز عبور دادند. میان هواپیمای آمریکا و جمهوری اسلامی، برخورد مسلحانه نیز روی

نیز بکند، وارد کردن چنین ضرباتی برای عراق بسیار آسان و سهل الوصول است. اما آیا در صورت ادامه این حملات، رژیم خمینی مرتکب حماقتی در خلیج نخواهد شد؟ هیچ کس نمی‌تواند پاسخی قطعی بدین پرسش دهد.

برای برون رفت از این موقعیت به غایت خطرناک، باید به جای افزودن بر حجم باروت انبار شده در منطقه، از آن کاست. اتحاد شوروی پیشنهاد کرده است همه کشتی‌های جنگی متعلق به کشورهای غیرمجار را خلیج فارس، از منطقه بیرون روند. این، شرط موفقیت تلاش‌های بین‌المللی در چارچوب سازمان ملل متحد برای پایان دادن به جنگ ایران و عراق است. جامعه بین‌المللی، معیارهای شناخته شده‌ای برای تنظیم مناسبات میان کشورها، تضمین امنیت کشتی‌رانی و برقراری صلح و آرامش در جهان دارد. رژیم خمینی، بارها این معیارها را نقض کرده و تاجایی که توان دارد، خواهد کوشید از تن دادن به آنها اجتناب کند. در عرصه بین‌المللی تحریم واقعی صدور سلاح به این رژیم جنگ افروز، مهمترین اهرم وادار کردن آن به پذیرش صلح و موازین جهانی است. دولت آمریکا نیز که از افزایش تشنج در منطقه سود می‌برد، با ماجراجویی‌های خود مانعی عمده بر سر راه ثمر نشستن تلاش برای حاکم کردن همین معیارهاست. برای دستبند زدن به دست خمینی جنگ افروز، باید مانع تشنج آفرینی ریگان شد. در مقابل، راه مقابله با مشی ماجراجویانه آمریکان نیز از تحمیل صلح به جمهوری اسلامی می‌گذرد. این دوپیکار، امروز بیش از هر زمان دیگر با هم گره خورده‌اند.

حد که لازم است کرش کند، فقط برای آنکه بگذارند به جنگ ادامه دهد و اسلحه مورد نیازش را تأمین کنند. اما در این ماجرا برای ریگان تفاوتی نمی‌کند که طرف مقابل، رژیم خمینی باشد یا هر رژیم دیگری. آنچه



ناوشکن آمریکایی "کید" ونفت کش کویتی "گازپرینس"

برای واشنگتن مهم است، صرف اعمال قدرت و جنگ و دندان نشان دادن است، شاید لازم باشد بدین منظور، رژیمی را که خود مسلح کرده است، "کوشالی" دهد. آنچه این اعمال قدرت را خطرناک‌تر از هر ماجراجویی دیگری می‌کند، تداوم جنگ ایران و عراق است. هفته گذشته، عراق پاسخ "فتح ۹" و سایر حملات جمهوری اسلامی را با بمباران تبریز و مناطقی از خوزستان داد. بغداد اعلام کرده است "شریات کمرشکن" به اقتصاد نفتی جمهوری اسلامی را ادامه خواهد داد. در شرایطی که جمهوری اسلامی، باید برای هر اقدام نظامی در خلیج، پیش‌بینی و اکنش آمریکارا

اینک بیش از پیش درگیر این ماجراجویی شده‌اند. حداقل تاکنون، انگلیس و فرانسه به منطقه کشتی جنگی و مین جمع کن فرستاده‌اند. سخن از دخالت سایر کشورهای عضو ناتو نیز هست.

ریگان که کوس رسوایی بند و بست پنهانی‌اش با خمینی و تحویل اسلحه به آخوندها، آنچنان در جهان به صدا در آمده، به یک‌باره آشتی‌ناپذیرترین حریف جمهوری اسلامی نمایانده شده است. و این برگر و رفسنجانی تبلیغات جنگی رد و بدل می‌کنند. یکی تهدید می‌کند، آن یکی می‌گوید از تهدیدتان نمی‌ترسیم، و خود به تهدید متوسل می‌شود. آیا این همه، خیمه‌شب‌بازی است؟ تا آنجا که به خمینی و رژیمش مربوط است، تبلیغات جنگی و "تهدید" آمریکا، بیشتر مصرف داخلی دارد و به کار گرم کردن سر حزب الله می‌آید. خمینی - همانگونه که رسوایی سال گذشته نشان داد - حاضر است در مقابل آمریکا تا هر

داد، چرهای که می‌توانست سراسر منطقه را به آتش کشد. ریگان، وقتی ماجراجویی اخیر را در خلیج فارس آغاز کرد، به خوبی از عواقب آن آگاه بود. او، هم می‌دانست که خمینی هویت رژیم خود را با جنگ گره زده و به این آسانی‌ها به پایان آن تن نخواهد داد، هم از اهمیت صادرات نفت برای ماشین جنگی رژیم آخوندها آگاه بود، هم در جریان تصمیم عراق در کشاندن جنگ به خلیج در صورت عدم قطع آن در خشکی قرار داشت و هم واکنش خمینی در قبال حملات دریایی عراق به صورت حمله به کشتی‌های کویت را پیش‌بینی می‌کرد. هر کس کوچکترین آشنایی با اوضاع منطقه داشته باشد، می‌داند که این سلسله زنجیر حوادث، گسست‌ناپذیر است. اما ریگان، علیرغم اطلاع از عواقب لشکرکشی خود به خلیج - یاد دقیق‌تر بگویم، درست به خاطر همین عواقب - دست به آغاز این ماجرای خطرناک زد.

ماجراجویی‌های نظامی دولت ریگان در لبنان، گرنادا و لیبی، نشان داده‌اند که این گونه عملیات، معمولاً به جنگ و دندان نشان دادن ختم نمی‌شود. ریگان که به شدت از رسوایی "ایران کیت" آسیب دیده است، می‌خواهد با توسل به سیاست "قایق‌های توپ‌دار" این رسوایی را "چهران" کند. ریگان به اعمال قدرت نظامی و تبلیغات شوونیستی حول آن، نیاز دارد. از سوی دیگر، پنتاگون نیز از فرصت طلایی بدست آمده، استفاده می‌کند تا در مسایلی مرزهای جنوبی اتحاد شوروی، بیشترین حد از نیروی نظامی را متمرکز سازد. متحدین اروپایی آمریکا پس از مدتی تعلل،

جمهوری اسلامی و فاشیست‌ها

بنیادگرا - که او را زنده نماند تا پرچم آن را در دست خمینی ببیند - قرابت ویژه‌ای وجود دارد. در فرانسه آلن دوبنوی نیز چنین نظریه‌ای را اشاعه می‌دهد. آلن دوبنوی از تلورسین‌های "راست جدید" است و آثارش را با نام مستعار روبرودورت چاپ می‌کند. از جملات قصار برادر آلن دوبنوی یکی این است که "به نظر ما پیداری اسلامی نه یک خطر، بلکه امید تازه‌ای است." از نظر این برادر فاشیست نیز خمینی مظهر این "امید تازه" برای مبارزه علیه کمونیستها و همه مظاهر دموکراتیک عصر کنونی است.

صاحب یک بنگاه انتشاراتی نشردهنده آثار افراطی راست است. این آقای موتی به اسلام گرویده و رابطه فکری نزدیکی با مقامات تهران دارد. او از ستایش‌کنندگان سنت‌گرایی، و خاصه تحقیر زنان و راندن آنها به کنج خانه است و از هیچ واژه‌ای به اندازه دمکراسی نفرت ندارد. مقالات این برادر مسلمان ایتالیایی در نشریات دست‌راستی فرانسه نیز چاپ می‌شوند. برادر موتی از طریق افکار چولیوس اوولا از عوامل رژیم موسولینی با اسلام آشنا شده است. چولیوس اوولا معتقد بوده است که بین ایدئولوژی فاشیسم و اسلام

بنگاه انتشاراتی یکی از نشردهندگان عمده آثار فاشیستی در فرانسه است و همواره از طرفداران پروپا قرص خمینی بوده است. در این زمینه روزنامه لوموند نیز دست به افشاکاری‌هایی زده است و از روی روابط رژیم خمینی با گروه‌های راست افراطی در فرانسه، بلژیک و ایتالیا پرده برداشته است. به نوشته لوموند گروه فاشیستی ایتالیایی چپ‌وچپو از مدافعان سرخست خمینی است و بر روی حمایت جمهوری اسلامی از فاشیست‌ها حساب ویژه‌ای باز کرده است. سرسته کنونی این گروه فاشیستی کلایدیوموتی نام دارد که

جمهوری اسلامی، رژیم چنایتکاری که وجوه مشترک بسیاری با نازی‌ها دارد، روابط گرم و صمیمانه‌ای با گروه‌ها و محافل فاشیستی اروپا برقرار کرده است. در هفته گذشته روزنامه فرانسوی "لوکاناراشیانه" فاش ساخت که از سوی وحید گرچی از رهبران اعمال تروریستی حزب الله در اروپا که اکنون در سفارت خمینی در پاریس پنهان است و بر سر او تشنج شدیدی در روابط جمهوری اسلامی و فرانسه پدید آمده است - چکی به مبلغ ۱۲۰۰۰ فرانک در اختیار بنگاه انتشاراتی امیو در پاریس قرار گرفته است. این

خمینی، از خوردن سبلی گله نکنند

روز جمعه ۲۶ مردادماه، عبد الله نوری نماینده خمینی در چهار سازندگی و از رهبران پلوی خونین مکه به همراه اعضای شورای مرکزی جهاد، مسئولین قرارگاهها و گردانهای "چنگی" جهاد، در چهاران با خمینی دیدار کردند.



در این دیدار، خمینی با اشاره به رویداد خونین مکه، هشدار داد که کسی نباید چنین اقدامی را از طرف رژیم عملی "اشتباه" و "غلط" ارزیابی کند. وی گفت: "ما کله نداریم چون برای حکومت اسلامی قیام کرده ایم سبلی بخوریم. ما باید زیاده تر سبلی بخوریم. باید تاوان پس بدهیم."

این سخنان خمینی در شرایطی ایراد شد که هنوز انتقال اجساد قربانیان این فتنه پایان نیافته است. دهها ایرانی مفقودالامر هستند و هر روز بر تعداد خانوادههای عزادار افزوده می شود.

به گزارش خبرگزاریهای مختلف جهان در این واقعه بیش از ۱۰۰۰ تن کشته، مفقودالامر و مجروح شدند که اکثر آنان زن هستند. بنا به نوشته کیهان هواپیما ۲۲۲ تن از کشته شدگان ایرانی بودند. هنوز هویت برخی از اجساد معلوم نشده است. علاوه بر این، ۱۴۰ تن از ایرانیان نیز مفقودالامر هستند.

تا روز شنبه ۲۷ مرداد، جسد ۲۷۰ تن به مرکز پزشکی قانونی در تهران تحویل داده شده است. مدیر کل پزشکی قانونی در مصاحبه با رادیو جمهوری اسلامی مدعی شد که از این عده ۱۴ تن به ضرب گلوله کشته شده اند. وزیر اطلاعات عربستان سعودی طی یک مصاحبه تلویزیونی گزارشهای تهران مبنی بر اینکه پلیس علیه تظاهرکنندگان از سلاحهای خود کار استفاده کرده است را تکذیب کرد و گفت دولت عربستان از دیپلماتهای عرب و مسلمان دعوت می کند تا هوای وی ویدئویی که نشان می دهد تظاهرکنندگان مسئول این تلفات بودند را تماشا کنند.

مطابق گزارش کیهان هواپیما، در پلوی مکه برخی از مسئولان رژیم از جمله عبد الله نوری نماینده خمینی در جهاد، هادی صفاری نماینده مجلس، کربوبی نایب رئیس مجلس اسلامی، فاضل مدانی عضو بازرسی کل کشور مجروح شدند.

عربستان مدعی است رژیم خمینی به منظور به راه انداختن جنجال تبلیغاتی، اجساد قربانیان مکه را پس از تحویل گرفتن به گلوله بسته است.

بنا به نوشته کیهان ۱۹ مرداد، موسوی طی مصاحبه مطبوعاتی تأیید کرد که یک روز قبل از وقوع حادثه مکه تورگوت اوزال با ارسال نامه ای به وی، نسبت به نتایج راهپیمایی روز جمعه هشدار داده است.

هواپیماهای عراقی مناطقی در خوزستان و تبریز را بمباران کردند

بانام فتح ۹ را آغاز کرده اند. به گزارش رادیو جمهوری اسلامی، طی این عملیات ۵۰ کیلومتر از خاک عراق به اشغال درآمد و صدها تن از نیروهای عراقی کشته شدند. در این گزارشها، علیرغم اشاره به دهها پاتک نیروهای عراقی، از تلفات نیروهای ایرانی در این درگیریها آمار ارائه نشد.

از سرگیری بمباران مراکز صنعتی اطراف شهرها و گسترش درگیری در جبهه ها در شرایطی صورت می گیرد که در قطعنامه مصوب شورای امنیت از طرفین درخواست شده است با اعلام بی درنگ آتش بس، عملیات جنگی را در زمین، دریا و هوا متوقف سازند.

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی روز چهارشنبه هفته گذشته با ارسال نامه ای به دبیر کل سازمان ملل، پاسخ رسمی خود را نسبت به این قطعنامه ارائه کرد. برژدوکوشیار اعلام نمود در نامه وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی، قطعنامه شورای امنیت اکیدا رد شده است. وی از اظهار نظر در مورد جزئیات پاسخ رژیم خمینی، پیش از مطالعه آن، خودداری کرد. دبیر کل سازمان ملل باردیگر بر آمادگی خود برای سفر به تهران و ملاقات با مسئولان رژیم تأکید کرد.

عراق به بهانه اینکه یک نفتکش در دریای عمان به مین کار گذاشته شده توسط جمهوری اسلامی برخورد کرده است، به آتش پس یکجانبه خود که از روز دوشنبه ۲۰ ژوئیه در پی صدور قطعنامه اخیر شورای امنیت اتخاذ کرده بود، پایان داد و تعرض هوایی علیه شهرها، تأسیسات صنعتی و نظامی ایران را از سر گرفت. به گزارش رادیو جمهوری اسلامی در حمله هوایی هواپیماهای عراقی که روز دوشنبه ۱۹ مرداد صورت گرفت، چند واحد صنعتی در تبریز و خوزستان بمباران شدند. در این یورشها ۹ تن کشته و عده کثیری مجروح شدند. در تبریز پالایشگاه نفت و یک پایگاه موشکی که در آن موشکهای ضد هوایی هاوک ساخت آمریکا مستقر بودند، هدف قرار گرفتند و به شدت آسیب دیدند.

جمهوری اسلامی همزمان با گزارش خبر حمله هوایی عراق به تبریز و خوزستان، خبر داد که نیروهای رژیم به تلافی حملات عراقیها، ۵ حوزه نفتی این کشور از جمله سکوی نفتی البکر و الامیه را زیر آتش گرفته اند. علاوه بر این، اعلام شد "پاسداران اسلام" ضمن ادامه درگیری در منطقه عملیاتی نصر ۷ در میمک، در استان سلیمانیه نیز عملیات تازه ای

آخر اج دیپلماتهای جمهوری اسلامی از برلن غربی



نمایی از کنسولگری جمهوری اسلامی در برلن

از برلن غربی، این نمایندگی از روز شنبه به کلی تعطیل شد. ماموران اخراجی جمهوری اسلامی از برلن غربی به کنسولگری رژیم در هامبورگ رفتند. سالاری سفیر جمهوری اسلامی در آلمان فدرال از دولت بن تقاضا کرد در ماجرای مربوط به کنسولگری برلن غربی، به نمایندگی جمهوری اسلامی کمک کند. وی طی مصاحبه ای گفت: "نمایندگی کنسولی ایران در برلن غربی به هیچ وجه جای حیاتی و کلیدی در سیاست خارجی ایران نیست. بلکه برای آلمان غربی بسیار مهمتر است." و به همین منظور جمهوری اسلامی "انتظار دارد دولت بن از ادامه حضور کنسولگری ایران در برلن غربی پشیمانی کند."

سفیر رژیم خمینی، به علت اهمیت دایر بودن کنسولگری جمهوری اسلامی در برلن غربی برای دولت بن اشاره ای نکرد.

فرماندهی مشترک نیروهای آمریکا، انگلیس و فرانسه که اداره شهر برلن غربی را بر عهده دارد، ۶ دیپلمات و کارمند کنسولگری جمهوری اسلامی در این شهر را اخراج کرد. ممنوعیت ورود به برلن غربی همچنین شامل تعدادی از پرسنل سفارت جمهوری اسلامی در آلمان دمکراتیک می گردد. در مجموع نزدیک به ۲۰ تن از ماموران رژیم خمینی مشمول این اقدام شده اند. علت اخراج آنان از برلن غربی، پیشگیری از عملیات تروریستی عنوان شده است. فرماندهی نیروهای متفق سه کشور غربی، خاطرنشان ساختند که شواهدی مبنی بر وجود نقشه هایی برای انجام اقدامات تروریستی علیه تأسیسات آمریکا و سایر کشورهای اروپایی در برلن غربی دیده شده است.

با اخراج کارکنان کنسولگری جمهوری اسلامی

اخباری از دانشگاهها

● اواخر خردادماه جمعی از دانشجویان رشته مامایی دانشگاه آزاد به منظور تامین خواسته های خود از شرکت در کلاس ها خودداری کردند. اعتراض دانشجویان به منظور تعویض برخی از استادان، تعمیر دستگاه های تهویه و بازگشایی مجدد بوفه صورت گرفت. دانشجویان اعتصابی از طریق نمایندگان خود به مسئولین دانشگاه اعلام کردند تا تامین مطالباتشان از شرکت در کلاس ها خودداری خواهند کرد. در مقابل حرکت یکپارچه و متحد دانشجویان، مسئولان دانشگاه ناچار به موافقت با آنان شدند. در این حرکت اعتراضی تنها ۲ نفر از دانشجویان این رشته شرکت نداشتند.

● در دانشگاه آزاد شهریه رشته های تحصیلی تابع "بازار روز"، همچنان در حال رشد است. رشته کامپیوتر از آن درسهایی است که نرخ آن رشد سریعی دارد. در دوره جاری قیمت ثبت نام هر واحد آن به ۹۰۰ ریال افزایش یافت. هنگام با افزایش نرخ ثبت نام ضوابط تازه ای نیز برای حضور در کلاس ها

اعلام می شود. آخرین دستورالعمل مسئولین دانشگاه، چهار درپستن مقنعه چانه دار از سوی دختران دانشجو است. دانشجویان نیز در اعتراض به این اقدام و مضحکه مسئولان دانشگاه، مقنعه ها چانه متحرک تهیه کرده اند.

● به ۲۰۰ تن از دانشجویان دختر دانشگاه کرمان به علت عدم رعایت حجاب اسلامی رسا اخطار شده است. اسامی این عده از دانشجویان را به عنوان آخرین اخطار در تابلوی اعلانات نوشته اند. این دانشجویان را تهدید کرده اند که در صورت عدم رعایت همه محدودیت های مقرر در زمینه حجاب، اخراج خواهند شد.

سربازی هنگام فرار از سربازخانه کشته شد

نفرت و انزجار شدید جوانان کشورمان از جنگ کثیف خمینی، باعث می شود که آنان در مواردی برای فرار از خدمت اجباری و جبهه های جنگ وحشیانه، حتی زندگی خود را به خطر بیاندازند. مدتی پیش یکی از جوانان که به زور به

سربازخانه اعزام شده بود، هنگام فرار از پادگان قزوین با مین برخورد کرد و جان خود را از دست داد.

"زنان راجه به موسیقی؟"

در تیرماه امسال ارکستر سمفونی تالار رودکی قصد اجرای برنامه ای را داشت. مدعوین را عمدتاً آشنایان خود نوازندگان و گردانندگان تالار تشکیل می دادند. تعدادی از پاسداران در محل ورودی مستقر شده و به بهانه های مختلف از ورود زنان جلوگیری می کردند. تعداد ۶۰ نفر از زنان موفق شدند از سدهای گوناگون رنگ روسری، تنگی، گشادی، پلندی، کوتاهی و... مانع و شلوار بگذرند و وارد سالن کردند. قبل از اجرای برنامه پاسداران وارد سالن شده و اعلام کردند که با زنها خارج شوند یا اصلاً برنامه ای در کار نخواهد بود. مخالفت عده ای از زنان به جایی نرسید و ناگزیر به ترک سالن شدند. پاسداران رژیم بهنگام خارج کردن زنان از سالن مرتب می گفتند "زنها راجه به موسیقی، چه به تالار رفتن؟"

از میان نامه ها

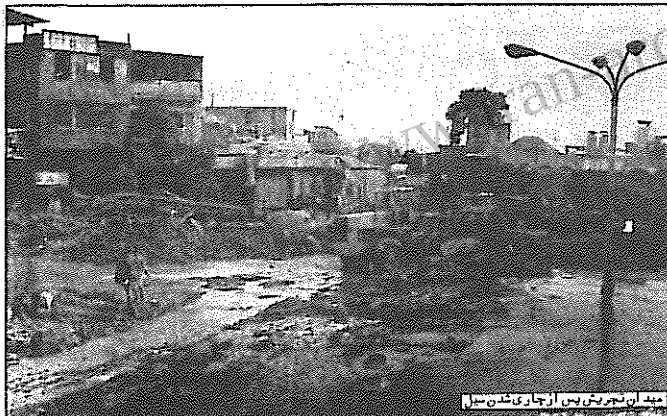
"... ساعت ۱۲/۵ ظهر سر پل

تجربش از جمعیت موج می زد که یکباره صداهای وحشتناکی مودرا میخکوب کرد. مردم اول، بر طبق عادت فکر کردند، حتما صدای بمباران است و به داخل پناهگاه نیمه تمامی که در تجربش است، هجوم بردند. اما صدای صدای غرش سیل همگین و غلطیدن سنگ های عظیم بود. سیل در اثر بارش رگبار ناکهان از سر بند آغاز شد. علت سرازیر شدن این سیل غیر منتظره، به گفته اهالی تجربش نتیجه اقدامات شهرداری بود. شهرداری برای ساختن پناهگاه سرپل سر بند را پسته و رودخانه را که در تابستان کم آب است به مسیرهای فرعی منحرف کرده بود و این مسیرها، که نمی توانستند در مقابل این رگبار تاب بیاورند، آب را به خیابانها منحرف کرده بودند. در ضمن رودخانه هر سال باید توسط شهرداری لایروبی بشود که امسال شهرداری هیچ اقدامی در این رابطه نکرده بود.

سیل از زیر پلی که پین جعفر آباد و در بند واقع است، به خیابان سرازیر شد و در یک لحظه ماشینهایی که در خیابان پارک شده و یا در حال حرکت بودند، واژگون شده و سر نشینان آنها همراه با ماشین چرخ می خوردند. مدتی نگذشت که ماشین ها به آهن قراضه تبدیل شدند و سر نشینان آن جان سپردند. زیرزمینهای مسکونی بلافاصله پر از آب شد. ساکنین آنها

که اغلب زن و بچه بودند در میان گل و لای مدفون شدند. شدت جریان سیل به قدری بود که کمتر کسی وقت فرار پیدا می کرد بخصوص که هیچ سابقه ذهنی در مورد سیل وجود نداشت. سیل تا بالای درختها رد خود را بر جای گذاشت. چسبها به درختها گیر می کردند، سنگهایی به بزرگی اتاق همراه با سیل خانه ها را درهم می کوبیدند. تمام کارگران ساختمانی و کسانی که به تصور بمباران به پناهگاه رفته بودند در میان گل و لای دفن شدند. سیل بعداً به خیابان ولی عصر وارد شد. در بیمارستان شهدا تا یک متر آب بالا آمده بود. در سر پل، قسمتی که سواری های دانشگاه ملی می ایستند و جلوی کفش ملی دو کودال بود که بلافاصله پر شد و سیل ثانوی و تعاونی مصرف را خراب کرد و وارد بازار شد. مردم همینطور فرار می کردند و سیل آنها را دنبال می کرد. سیل بیشتر در ولی عصر، شریعتی و در مسیر رودخانه به سمت زرگنده، ظفر و رفته زور سیل کمتر می شد ولی با این وجود، باز در همین خیابانها بخشی از خانه ها را ویران کرد و گاه تا دو متر بالا می آمد. حدود ساعت یک، جنازه ها از زیر پل زرگنده و میرداماد به سطح آب آمد. سنگهای بزرگ همراه با آهن پاره هایی که باقیمانده ماشینها بود در رودخانه شناور بودند. در

مردم هنوز در پی یافتن کشته شدگان سیل تجربش هستند



میدان تجربش پس از جاری شدن سیل

بود. سیاه بولدوزر آورده بود. پاسداران به جای آنکه رودخانه را باز کنند، الوار وسط خیابان رادوباره داخل رودخانه می انداختند. دو روز بعد از سیل، از سربازان کمک گرفتند. در شهرداری منطقه ۲ کامیونهای ارتش مستقر بودند. پس از سه روز راه پیاده از میدان قدس به سرپل باز شد. پاسدارها کارشان بیشتر کنترل رفت و آمد مردم و کشت زنی در منطقه بود. کم کم مفقود الاثرها مشخص می شدند. طبق خبری که مردم از طرف پزشکی قانونی نقل می کنند، تاکنون حدود ۴ هزار جسد به آنجا منتقل شده است. هنوز مردم را برای یافتن اجساد عزیزان خود به پزشکی قانونی مراجعه می کنند."

خیابان ظفر و میرداماد، در حوالی رودخانه گل و لای همراه با آب وارد منازل و مغازه ها شده بود. در این مواقع بود که مردم تازه می فهمیدند چه اتفاقی افتاده است. در بقیه شهر حتی یک قطره باران هم نباریده بود. ساعت ۴ بعد از ظهر کسانی را می دیدی که تا گردن کلی شده و از خیابان شریعتی، به پایین سرازیر بودند و خبر بخش شد.

شب آن روز که سیل همگین صداهای نفر را به کام مرگ کشید، اهالی خیابان شریعتی تا پل رومی، ولی عصر تا چهار راه پارک وی و مسیر رودخانه و عده ای دیگر از سایر نقاط تا صبح در بیرون بودند. پسپچ تمام افراد را شب به طور مسلح به منطقه فرستاده

اعتصاب و اعتراض در زندان‌های اوین و گوهردشت

منوعیت ملاقات در زندان‌های رژیم فقه‌ها همیشه به معنای وجود خطری جدی برای جان زندانیان و تلاش رژیم برای جلوگیری از انتقال خبر به بیرون از دیوارهای زندان است. خانواده زندانیان در مقابل این امر بطور جمعی اعتراض کردند. پاسداران مزدور به خانواده‌های زندانیان حمله کرده آنها را مورد ضرب و جرح قرار دادند و جمعی را دستگیر کردند. هنوز گزارشی از سرنوشت دستگیر شدگان دریافت نشده است. در زندان گوهردشت از اواسط تیرماه، به دنبال خودسوزی یک زندانی اعتراضات گسترده‌ای توسط زندانیان سیاسی این زندان به وقوع پیوست. این اعتراضات با وجود یورش جمعی شکنجه‌گران خمینی به زندانیان و تشدید شکنجه و فشار و انتقال گروهی از آنان به زندان اوین، همچنان به اشکال مختلف ادامه یافت. اینک ممنوعیت ملاقات در گوهردشت و حمله پاسداران به خانواده‌های زندانیان سیاسی موید جنایت‌های جدید جلادان رژیم در داخل زندان حماسه‌های جدید ایران در زیر تیغ جلاد و خطراتی است که جان عزیزان زندانی‌ها را تهدید می‌کند.

باید همیشه و متحد، کارزار همبستگی با زندانیان سیاسی را با تمام قوا گسترش دهیم. تشریحی حرکات افشاگرانه اخیر در خارج از کشور ضرورت گسترش و هماهنگ کردن این اقدامات را اثبات می‌کند.

اعتصاب غذا در نورنبرگ

ملل متحد نوشت که رونوشت آن برای صلیب سرخ بین‌المللی، مقامات آلمان فدرال و سازمان غو بین الملل ارسال گردید. در بخشی از این نامه پیرامون عملکرد جنایتکارانه جمهوری اسلامی در زندان‌ها چنین آمده است: "سوزاندن و مقله کردن، تا سرحد مرگ به شلاق بستن و روها آویزان کردن، بی‌خواهی و کرسنگی دادن، ماهها چشم بسته در سلول‌های تنگ و تاریک و انباشته از انسان نگاه داشتن، تیرباران نمایشی ترتیب دادن، کشیدن ناخنهای دست و پا، تجاوز به دختران و زنان انقلابی و اعدای دسته جمعی پایان‌ناپذیر کارنامه سیاهی از بی‌رحمی است که در این زمانه حتی در کشورهایی چون آفریقای جنوبی، اسرائیل، شیلی و... نیز نظایر آن رخا می‌توان دید."

بقیه از صفحه اول
انفرادی منتقل کرده است.

همچنانکه در شماره‌های پیشین نشریه بازتاب یافت، زندانیان قهرمان بندهای مختلف زندان اوین برای اعتراض به ربودن جمعی از زندانیان از پندهای خود و خطر اعدام جمعی ۴۰ نفر از آنان و برای اعتراض به شرایط زیستی و بهداشتی زندان دست به اعتصاب غذا زدند. این اعتصاب در تاریخ ۲۵ تیرماه به اعتصاب خشک بدل شد. زندانیان اعتصابی در آستانه مرگ قرار گرفتند. بسیاری از آنان به بیمارستان منتقل گشتند. در شماره ۱۶۸ نشریه خبرپایان پیروزی‌ها در اعتصاب غذا را منتشر کردیم و تاکید نمودیم که خطر اعدام و شکنجه‌های انتقامی شدت جان زندانیان سیاسی را تهدید می‌کند. اینک اخبار و گزارش‌های دریافتی از بندهای مختلف شکنجه‌گاه اوین و ادامه اعتصاب غذا در پند ۴ که از روز ۱۷ مرداد آغاز شده است دور جدیدی از تشدید فشار و اعمال شکنجه بر زندانیان سیاسی زندان اوین را گواهی دارد.

در زندان گوهردشت نیز حرکات اعتراضی زندانیان در تقابل با دمدنشی زندانیان ادامه دارد. در روز یکشنبه ۱۹ مرداد که خانواده‌های زندانیان سیاسی زندان گوهردشت برای ملاقات با عزیزان زندانی خویش مراجعه کردند، با اعلام ممنوعیت ملاقات مواجه شدند.

در شماره گذشته نشریه "اکثریت" خبر دادیم که جمعی از ایرانیان آزادیخواه بمنظور همبستگی با قهرمانان اوین و گوهردشت در شهر نورنبرگ آلمان فدرال دست به اعتصاب غذا زدند.

سازمانگران این اعتصاب غذای پنج روزه جمعی از مبارزین ایرانی ساکن نورنبرگ و فورت بودند که با اهداف اعتراض به وضعیت مرکبار زندان‌ها، همبستگی با فرزندان در پند خلق و افشای هرچه گسترده‌تر مامعیت ضد مردمی رژیم جمهوری اسلامی گرد هم آمدند و تحت نام کمیته همبستگی با اعتصاب غذای زندانیان سیاسی ایران - نورنبرگ، این عرصه از مبارزه خویش را آغاز نمودند.

این کمیته همچنین نامه سرکشاده‌ای خطاب به دبیر کل سازمان

گفتگوی "اکثریت" با خانواده ۱۴ زندانی محکوم به اعدام شیلی "رژیم خمینی روی رژیم پینوشه را سفید کرده است"



این ۱۴ نفر در فاصله سالهای ۱۹۷۴ تا ۱۹۷۸ دستگیر شده‌اند. در باره اعتراضات و فشار جهانی علیه رژیم پینوشه، کافی است که بگوییم هرگاه چنین فشارهایی اعمال نمی‌شد، این ۱۴ تن پیش از این کشته شده بودند. همبستگی بین‌المللی نقش فوق‌العاده حائز اهمیتي ایفا می‌کند. پینوشه و مزدوران‌ش تلاش دارند که به اعمال جنایتکارانه خود، پوششی عادی و قانونی ببخشند. پینوشه تمایل دارد که برای همیشه دیکتاتور شیلی بماند. حتما شما نیز شنیده‌اید که در

ایران، دهها هزار زندانی سیاسی وجود دارد، و هفته گذشته زندانیان سیاسی در شکنجه‌گاه اوین اعتصابی قهرمانانه به انجام رساندند، شما چه پهمی برای خانواده زندانیان سیاسی در ایران دارید؟ در باره رژیم خمینی و نحوه رفتار این رژیم با زندانیان سیاسی، باید در یک جمله گفت که رژیم خمینی روی تمامی دیکتاتورهای جهان و از جمله رژیم پینوشه را سفید کرده است.

مبارزه زندانیان سیاسی و خانواده‌های آنان در ایران از مبارزه خانواده زندانیان سیاسی در شیلی و دیگر کشورهای جهان جدا نیست. بین تمامی زندانیان سیاسی و خانواده‌های آنان که زیر سلطه دیکتاتورها می‌روند در سراسر جهان پیوندهای مبارزاتی برقرار است. ما اطمینان داریم که مبارزه زندانیان سیاسی به نتیجه خواهد رسید. ما از شما پشتیبانی می‌کنیم صدای شما، صدای ماست و صدای ما، صدای شما. پیروزی از آن ماست.

آیا مراجعت شما به شیلی، خطری برای شما در بر دارد؟ بسیار محتمل است که ما را در مراجعت دستگیر کنند. ولی ما این اقدام افشاگرانه را برای نجات جان این ۱۴ نفر انجام داده‌ایم.

بقیه از صفحه اول

می‌شود. استفاده از آتش سیکار برای سوزاندن پیکر زندانیان نیز صورت می‌گیرد. - یکی دیگر از بستگان زندانیان محکوم به اعدام افزود - برادرزاده من را تنها با استفاده از آتش سیکار به شهادت رساندند. استفاده از آتش سیکار برای شکنجه برادرزاده من به حدی بود که دیگر زندانیان گفتند که از اتانی که وی در آنجا شکنجه می‌شد، تنها دود سیکار خارج می‌گشت. تعداد زندانیان سیاسی شیلی بطور مداوم در حال تغییر است. همواره عده‌ای دستگیر شده و عده دیگری آزاد می‌شوند. رژیم آمری واقعی از تعداد زندانیان سیاسی ارائه نمی‌دهد.

در کشور ما ایران، رژیم خمینی برای به تسلیم کشیدن زندانیان سیاسی، اقدام به دستگیری بستگان و اقوام نزدیک زندانی می‌کند. آپادر شیلی نیز چنین شیوه‌هایی بکار گرفته می‌شود؟

در شیلی نیز رژیم پینوشه از چنین اقداماتی استفاده می‌کند. باند‌های قهوه‌ای که از طرف GIN - سازمان امنیت شیلی - تشکیل شده‌اند، به آزار و اذیت بستگان زندانیان سیاسی می‌پردازند. - همسر یکی از زندانیان محکوم به اعدام افزود - ۶ ماه پس از اینکه شوهرم را در سال ۱۹۷۴ دستگیر کردند، مرا نیز بازداشت نموده به زندان بردند. شکنجه‌گران رژیم پینوشه در جلوی چشمان شوهرم مرا مورد شکنجه قرار دادند. در آن زمان من ۶ ماهه حامله بودم که بچه در اثر شکنجه از بین رفت و خود من نیز از آن به بعد دچار ناراحتی‌های جسمی شدم.

نتایج اعتراضات بین‌المللی علیه رژیم پینوشه را تا چه حد ارزیابی می‌کنید؟



شهرودان آلمانی در حال جلوگیری از وحشی‌گری یک حزب الهی در شهر بن

تظاهرات نقطه مقابل یکدیگر بودند، فعالان از تظاهرات نیروهای مترقی ایرانی پشتیبانی می‌کردند و نفرت خود را از اوپاش حزب الهی ابراز می‌داشتند. در چندین مورد حزب الهی‌ها قصد یورش به صفوف نیروهای انقلابی ایرانی را داشتند که ناکام ماندند. خبر مقابله ایرانیان علیه تظاهرات حزب الله در روزنامه‌های محلی بن انعکاس یافت ●

رسوایی حزب الله در بن

در روز دوم خرداد (۲۳ مه) حزب الله در شهر بن (آلمان فدرال) به مناسبت "روز قدس" تحت حمایت فعال پلیس تظاهراتی داشت که منجر به مفتوح شدن اوپاش وابسته خمینی گردید. تظاهرات حزب الله در تاریخ ۱۵ مرداد (۶ اوت) یک بار دیگر بهمان سرنوشت دچار شد. حزب الهی‌ها به مناسبت عید قربان و غائله مکه دست به تظاهرات زده بودند.

ایرانیان مترقی شهر بن به مجرد مطلع شدن از برنامه حزب الله به مقابله با آن برخاستند. آنها گرد آمدند و با شعارهای مرگ بر خمینی، مرگ بر جمهوری اسلامی، جنگ باید پایان یابد، زندانی سیاسی آزاد باید گردد، حزب الله رامتوحش و آبرو باختتر ساختند. همه آلمانی‌های رهگذری که شاهد این دو

کاروان دو چرخه سواران در ۱۱ شهردانمارک رژیم خمینی را رسوا کرد

تظاهراتی برگزار کردند. در جریان این تظاهرات، حضور شهروندان کینه‌ناک که از قبل توسط مطبوعات در جریان این حرکت ایرانیان بودند، چشمگیر بود و حمایت آنان از مبارزات زندانیان سیاسی اوین و کوهرشت، و ابراز تنفر و انزجارشان از رژیم ددمنش خمینی جلوه شورانگیزی داشت. طی این تظاهرات، تعدادی از مزدوران حزب الهی خمینی، تحت پوشش دانشجو و توریست مذهبی تلاش کردند که با حملات خود مانع ادامه تظاهرات گردند. اما حمایت پرشور شهروندان دانمارکی و مداخله آنان، به دستگیری اوپاش حزب الهی که به سلاحهای سرد از قبیل چاقو مجهز بودند، انجامید. پلیس دانمارک، تحت فشار افکار عمومی مردم دانمارک، مهاجمین حزب الهی را که پاسپورت جمهوری اسلامی داشتند، به مدت ۲ سال از ورود به دانمارک محروم کرد. جریان حمله مزدوران حزب الهی به ایرانیان آزادیخواه و مبارز، در چندین روزنامه برتیراژ دانمارکی، از جمله در روزنامه‌های "پلی‌تیکن"، "لندوافالک"، "اکسترابلادت"، "فرداکتول" و... انعکاس یافت ●

در راستای کارزار جهانی همبستگی با اعتصاب غذای دلاوران زندانیان قهرمان اوین و کوهرشت، کشور دانمارک شاهد یکی از اقدامات پرشور ایرانیان آزادیخواه و مبارز در افشای جنایات بربرمنشان رژیم ضد بشری خمینی در شکنجه‌گاههای قرون وسطایی جمهوری اسلامی بود. از ۱۲ مرداد ماه، به ابتکار فدائیان خلق به مدت یک هفته کاروان دو چرخه‌سواری ایرانیان مبارز ۱۱ شهر دانمارک را پیمود و با برگزاری آکسیونهای افشاگرانه پرشور، افکار عمومی مردم دانمارک را در جریان مبارزات دلاوران اسیر خلق در زندانها قرار داد و بیش از پیش ددمنشی رژیم خمینی را افشا و رسوا نمود. طی این حرکت، کاروان دو چرخه‌سواری ایرانیان به هریک از شهرهای دانمارک که می‌رسید، با حمایت‌های شورانگیز شهروندان دانمارکی استقبال می‌شد. خبر این آکسیون بطور وسیع در مطبوعات و رادیوهای محلی ۱۱ شهر دانمارک بازتاب یافت.

روز دوشنبه ۱۹ مرداد ماه، کاروان دو چرخه‌سواری ایرانیان به کپنهاگ رسید. در مرکز این شهر، دو چرخه‌سواران به صورت ایستاده

اعتصاب غذا در شهر زاربروکن



در سه روزنامه محلی نیو خبر اعتصاب غذا درج گردید.

با اعتصاب غذا در زاربروکن همبستگی وسیعی به عمل آمد. احزاب و تشکلهای زیر برای شرکت کنندگان در این اعتصاب غذا پیام فرستادند و از خواسته‌های آنها پشتیبانی کردند. حزب کمونیست آلمان در ایالت زارلند و چند شهر مختلف این ایالت، حزب سوسیال دمکرات و حزب سبزهای این ایالت، انجمن ضد فاشیستها، سازمان دانشجویان سوسیال دمکرات، کمیته شیلی، هواداران جبهه دموکراتیک برای آزادی فلسطین و اتحادیه دانشجویان عراقی در زارلند، شورای دانشگاه زاربروکن، نویسندگان و کارکنان روزنامه محلی شهر زاربروکن ●

در ادامه فعالیت‌های پر بازتاب رفقای مادر اروپا در همبستگی با اعتصاب غذای زندانیان سیاسی در اوین، در شهر زاربروکن آلمان فدرال نیز یک اقدام تبلیغی و افشاگر به شکل اعتصاب غذا صورت گرفت. این اعتصاب غذا در ساعت ۱۲ ظهر روز دوشنبه سوم اوت در مرکز شهر زاربروکن در زیر یک چادر با شرکت ۲۰ نفر آغاز گشت.

اعتصاب غذا در شهر زاربروکن بازتاب وسیعی در رسانه‌های آلمان فدرال یافت. یک شبکه تلویزیونی خبر اعتصاب غذا را پخش کرد. رادیوی منطقه‌ای زارلند دوبار خبر اعتصاب غذا را بازتاب داد و در همین رابطه مصاحبه‌ای با سخنگوی اعتصاب غذا ترتیب داد که از رادیو پخش شد.



همانگونه که در شماره ۱۶۷ "اکثریت" خواندید، ایرانیان آزادیخواه و مبارز به دعوت فدائیان خلق در وین، در یکی از پر رفت و آمدترین نقاط پایتخت اتریش به منظور پشتیبانی از اعتصاب غذای قهرمانان اسیر خلق در اوین و کوهرشت و برای بازتاب گسترده‌تر جنایات خمینی دست به اعتصاب غذا زدند. در جریان این اعتصاب غذا، صدها نفر طومارهای اعتراض به جنایات رژیم خونریز و ددمنش خمینی را در همبستگی با زندانیان اعتصابی امضا کردند. نماینده کمیته مرکزی حزب کمونیست اتریش در نخستین روز اعتصاب، با حضور خود در محل اعتصاب غذا حمایت پرشور کمونیستهای اتریش را از اعتصاب کنندگان اعلام کرد. عکس بالا رفیق کارگر عضو کمیته مرکزی حزب کمونیست اتریش را هنگام امضای متن حمایت از زندانیان دلاور سیاسی ایران نشان می‌دهد ●

رژیم فقها در باتلاق جنگ

بقیه از صفحه اول

پایان داشت، "ما این قطعنامه را نه رد می‌کنیم و نه می‌پذیریم". پیش از این همه رهبران رژیم این قطعنامه را رد کرده بودند. خود خمینی، ابرآخوند جمهوری اسلامی در پیام به حجاج شیدا تلاش‌های صلح‌خواهانه را رد کرده و بر روی تداوم جنگ تأکید کرده بود.

فرمول "نه رد می‌کنیم و نه می‌پذیریم" به دو دلیل اتخاذ شده است. جمهوری اسلامی می‌خواهد به طور رسمی در یک مجمع جهانی نگوید که جنگ طلب است و از آن گذشته می‌خواهد با یک فرمول کشدار وقت‌کشی کند تا شورای امنیت طرح مکمل قطعنامه درخواست آتش‌بس یعنی طرح تحریم تسلیحاتی طرف طرفدار جنگ را در دستور خود نگذارد. پاسخ "نه رد می‌کنیم و نه می‌پذیریم" پیش از آنکه نشانه تسلیم جمهوری اسلامی به تلاش‌های بین‌المللی باشد نشانه این است که جمهوری اسلامی می‌خواهد سخنی از تحریم تسلیحاتی به میان نیاورد.

درماندگی فقها

فقها برای پیش‌برد جنگ، آنگونه که خود می‌خواهند بیش از هر هنگام دیگری درمانده گشته‌اند. آنها به اعتراف خود خمینی در هفته گذشته مدام دارند سیلی می‌خورند. آنها این سیلی خوردنها را با گوش خراش‌ترین عریده‌های پیاپی می‌گویند. فشار بین‌المللی برای پایان گرفتن جنگ به نحوی سابقه‌ای تشدید شده است. همه مولفه‌های این فشار از یک جتن نیستند، و نام بردن از آنها در زیر مقوله عام فشار بین‌المللی نباید اختلاف ماهوی آنها را از نظر دور سازد. باید دقیقاً بین نیروهایی که به راستی خواهان صلحند و نیروهایی که با شعار صلح تشنج دیگری را مکمل جنگ هفت ساله ساخته‌اند، تمیز قابل شد. در عرصه بین‌المللی پرس جنگ ایران و عراق مانند هر مساله جهانی دیگری دو سیاست در مقابل هم ایستاده‌اند. سیاست نیروهای صلح و در راس آنها اتحادشوری و سیاست نیروهای جنگ طلب که امپریالیسم آمریکا در راس آنهاست. در اردوگاه امپریالیستی، ژاپن و برخی کشورهای دیگر بویژه آلمان فدرال، از زاویه منافع

سرمایه‌های غارتگر خود دم از صلح می‌زنند.

خمینی از "صلح طلبی" رینگان به نفع خود بهره‌برداری می‌کند. رژیم خمینی می‌کوشد به تشنج در منطقه بار مستقلاً از جنگ هفت ساله بدهد و از همینرو همانگونه که خواست امپریالیسم آمریکانیز هست، از ابعاد تازه تشنج برای دادن ابعاد تازه‌ای به جنگ طلبی خود بهره می‌گیرد. سیاست خمینی و سیاست رینگان در منطقه نه ماهیتاً در برابر هم بلکه مکمل یکدیگرند.

فشار بین‌المللی، مشکلات رژیم خمینی برای پیش‌برد جنگ را مضاعف ساخته است.

رژیم بیش از هر هنگام دیگری در جهان منزوی و آبرو باخته شده است. برای پیش‌برد جنگ با عراق در عرصه خشکی نمی‌تواند تمرکز ذهنی و تا حدودی تمرکز قوا داشته باشد. فشارهای بین‌المللی جنبه اقتصادی نیز یافته‌اند. تشنج در منطقه فروش نفت را با مشکل مواجه ساخته است. خرید سلاح از گذشته مشکلتر شده و باید برای هر گلوله پول بیشتری خرج کرد. در عرصه دیپلماتی عراق موفقیت‌هایی کسب کرده است و جمهوری اسلامی در این زمینه مدام در حال شکست خوردن است.

سیاست جدید جنگی

قبل از این که به "سیاست جدید جنگی" فقها بپردازیم لازم است به یاد آوریم که سیاست قدیم جنگی آنها چه بود. ما در شماره ۱۶۲ نشریه "اکثريت" دوره کنونی جنگ را "دوره پس از کربلا" نام نهاده‌ایم. عملیات کربلای ۴ و ۵ دردی ماه سال گذشته اوج توانایی و در همان حال ناتوانی رژیم پس از حملات سال ۶۴ برای پیش‌برد جنگ بود. رژیم در حملات دی‌ماه سال گذشته تمام توان خود را به کار گرفت، نیروی عظیمی را بسیج کرد، سلاح‌های دریافتی از آمریکا و اسرائیل را در خدمت گرفت، در مهم‌ترین نقطه جبهه جنگ یعنی منطقه مشرف بر بصره دست به یورش زد و نشان داد که ناتوان از درم شکستن بن‌بست جنگ است. پیروزی نظامی رژیم مایه‌ی بود و هزاران کشته و مجروح. از آن جهت که در این حملات مجموعه توانایی‌های به خدمت گرفته شده بود، در آن‌ها عاقبت ناتوانی رژیم عیان

جنگ طلبانه خود در باتلاق جنگ دست و پا می‌زند. مردم اگر به این نکته واقف گردند فعالانه‌تر در برابر رژیم و سیاست چنایتکارانه تداوم جنگ خواهند ایستاد.

علم به درماندگی فقها باید بر حالت تعرضی نیروهای انقلابی، ترقی‌خواه و صلح‌دوست برای پایان دادن به جنگ و حمله به رژیم از این زاویه، بیفزاید. ما باید این مبارزه را تا جایی که در توان داریم هم در عرصه ملی و هم در عرصه بین‌المللی تشدید کنیم.

رژیم چه در سر دارد؟

رژیم به مردم حمله می‌برد. نیروهای سرکوبگر رژیم در بدر به دنبال نوجوانان و جوانان می‌گردند تا آنها را دستگیر کرده و به جبهه‌های جنگ اعزام کنند. گرانی و کمبود کالاها ابعاد وحشتناکی یافته است. رژیم به شیوه‌های اتاق اصفافی زمان شاه رو آورده و می‌کوشد گناه گرانی و تورم را بر دوش عطار و بقال بیفتد و به زعم خود جلوی انفجارهای توده‌ای را بگیرد. جمهوری اسلامی می‌خواهد همه امکانات مالی کشور را به خرید سلاح‌های بیشتر - که اکنون گرانتر از گذشته به دست می‌رسند - اختصاص دهد. توده‌های مردم پایان جنگ را به مثابه یک شکست عظیم فقها جشن خواهند گرفت. رژیم نمی‌خواهد شام چنین خواری و خفتی باشد و از میهن‌دوست که خمینی و همة مهره‌های او یکصد فریاد برمی‌دارند که جنگ باید ادامه یابد. اگر جنگ طلبی رژیم در گذشته مافوق چنایت بود اکنون صد درجه فراتر از آنچیزی است که می‌تواند متصف به صفت چنایتکارانه باشد. رژیم می‌خواهد همه راه کشتن دهد، می‌خواهد همه را عزادار سازد، می‌خواهد همه را ویران سازد. رژیم می‌خواهد فلک زدن و ناخوانی خود را با سر بازگویی‌های بیشتر، با بستن در تعداد بیشتری از کارخانه‌ها و بار بودن آخرین تکه نان سفره زحمتکشان جبران کند. رژیم برای دست زدن به تعرض‌های گسترده در جبهه‌های جنگ، با شدت بیشتری علیه توده مردم دست به تعرض می‌زند. رژیم که در عرصه جهانی، به قول خمینی سیلی می‌خورد می‌کوشد به گوش مردم ایران سیلی زند.

مقابله علیه رژیم را تشدید کنیم. تحمیل صلح به رژیم پیروزی بزرگ مردم ایران در مصاف علیه فقها خواهد بود. برداشته مصاف خود برای پایان دادن به جنگ در هر دو عرصه ملی و بین‌المللی بیفزاییم.

گشت. رژیم پس از این حملات کوش کرد در کنار یک سلسله درگیری‌های پراکنده کربلای ۴ دیگری را تدارک ببیند. دست زدن به کربلاهای تازه‌ای مبنای استراتژی جنگی رژیم بود.

اما از دی‌ماه سال گذشته تا آغاز تابستان امسال نه تنها بر توانایی‌های رژیم افزوده نگشت بلکه از آنها نیز کاسته گردید. از اوایل تابستان با تشدید فشارهای بین‌المللی برای پایان دادن به جنگ، این فشارها به یک کیفیت تبدیل شدند و بر ابعاد ناتوانی‌های رژیم افزودند. در اینجا بود که رژیم بطور موقت به یک "سیاست جدید جنگی" رو آورد.

مبنای سیاست قدیم تعرض‌های گسترده بود، اما مبنای "سیاست جدید" به گفته رفسنجانی "مقابله به مثل" است. "عراق اگر نفت را در کشتی زد مقابله به مثل هم در مورد کشتی‌ها خواهد بود و اگر نفت را در اسکله‌ها و چاپها زد، به همین صورت عمل خواهیم کرد... عراق اگر در میدانهای زمینی ما را مورد تعرض قرار بدهد یا تاسیسات ما را، ما تاسیسات خود عراق را می‌زنیم." (رسالت ۵ مرداد)

در اینجا رفسنجانی اصطلاح "مقابله به مثل" را به خاطر مظلوم جلوه دادن جمهوری اسلامی در سطح جهانی به کار برده است و این اصطلاح به هیچ‌وجه سیاست جنگی رژیم را بازتاب نمی‌دهد. سیاست جنگی رژیم همچنان بر اساس تعرض‌های مذبحخانه است. این تعرض‌ها، که هرچند به بلندگوهای تبلیغاتی رژیم کلوهای خود را پاره کنند نمی‌توانند برای آنها ارزش نظامی بترسانند، نشاندهنده درماندگی رژیم برای دست زدن به یورش‌های گسترده و نشاندهنده خواست فقها مبنی بر تداوم جنگ است. حملات نصر ۹ و فتح ۷ در هفته گذشته، از زمره اینگونه تعرض‌ها بودند.

مرد و جنبه واقعیت

هم جنگ طلبی فقها یک واقعیت است و هم درماندگی آنها. درماندگی فقها در عرصه بین‌المللی خود را به صورت ارائه فرمول "نه رد می‌کنیم و نه می‌پذیریم" در برابر قطعنامه شورای امنیت و در عرصه نظامی خود را به صورت "سیاست جدید جنگی" نشان می‌دهد، اما هر دو اینها در عین حال نشاندهنده جنگ طلبی فقها نیز هستند. باید به درماندگی و سرکشتگی کنونی فقها به مثابه یک پیروزی مردم ایران نگریست. مردم باید بدانند که رژیم علی‌رغم عریده کشتی‌های



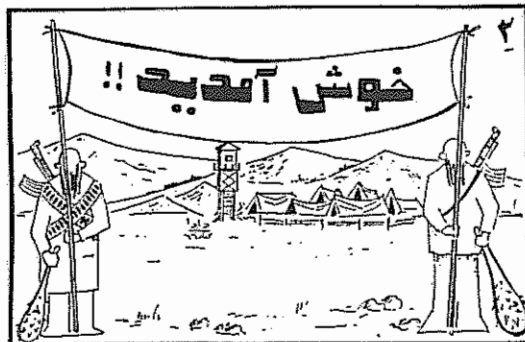
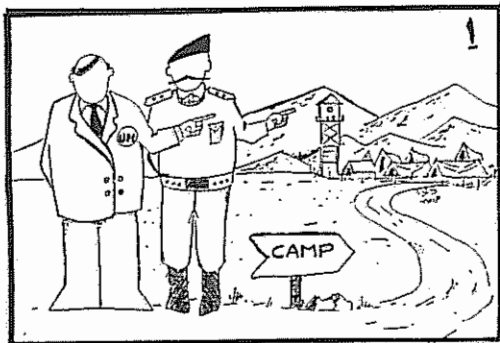
استرداد

مقامات پاکستانی تصمیم به استرداد پناهمجویان ایرانی به سیاهچالهای رژیم ضدپیشی خمینی گرفته اند. صدور اطلاعیه دفتر سازمان ملل در پاکستان که طی آن تنها تعداد معدودی از حقوق پناهندگی برخوردار شده اند، خطر استرداد را بیش از پیش افزایش داده است. استرداد صد هائ نفر از پناهندگان ایرانی در ترکیه، توسط دولت فاشیستی آن کشور به رژیم جنایتکار خمینی، نشان داد که در صورت عدم اعتراضات گسترده بر علیه این سیاستهای جنایتکارانه، فاجعه بمراتب وسیع تری در پاکستان تکرار خواهد شد.

هدفی متمرکز برای تروریستهای خمینی

گرفت. با تحقق این طرح جنایتکارانه دولت پاکستان، پناهندگان ایرانی هدف متمرکز مزدوران خمینی قرار خواهند گرفت. دفتر سازمان ملل در پاکستان نیز، با این طرح موافقت کرده است. پناهندگان سیاسی در خارج از کشور، و به ویژه در کشورهای اروپایی برای جلوگیری از تکوین جنایات و توطئه های جدید رژیم خونریز خمینی، در پاکستان می باید با تمام قوا با اجرای این طرح جنایتکارانه مقابله کنند و با فشار به سازمانهای مدافع حقوق بشر از تحقق این طرح جلوگیری نمایند.

همانگونه که در شماره ۱۶۸ "اکثریت" خبر دادیم، دولت پاکستان در نظر دارد، پناهندگان ایرانی را به بهانه تمهیدات امنیتی بطور دسته جمعی در کمپهایی در حوالی کراچی اسکان دهد. طبق آخرین اطلاعات ما، تا چند هفته دیگر این کمپها آماده خواهد شد. با انتقال پناهندگان به کمپها، نه تنها برخلاف ادعای مقامات پاکستانی مشکلات امنیتی پناهندگان مرتفع نخواهد شد، بلکه بیش از پیش امنیت جانی آنان در معرض حملات گسترده تر آدمکشان خمینی قرار خواهد



طرح ها از "بولتن کانون پناهندگان ایرانی-کراچی" برگرفته شده اند

دور از میهن

درد دل گروهی از پناهندگان

مردم آواره بوجود آمده و نماینده ها با هم از همان پایین و از درون مردم انتخاب شده اند و اگر افرادی که از گروه های مختلف سیاسی در این حرکت نقشی داشته اند و دارند بطور فردی بوده و مثل بقیه مردم زحمت کشیده اند و ضرورت، همه این افراد را در کنار هم قرار داده است.

این پناهندگان در اعتراض به شرایط غیر انسانی و اعمال "حقارت بار و ناپسند مقامات مسئول" به مدت ۲۹ روز از دریافت چیره خشک "تحمیلی" خودداری کرده اند.

آنها در بخشی از نامه ای که به منظور اعلام خواسته های خود منتشر ساخته اند، با اشاره به رفتار غیر انسانی مسئولین دولت آلمان و بی اعتنائی آنان به ابتدایی ترین حقوق و خواسته پناهندگان، اعلام کرده اند تا

۱- کوتاه شدن مدت پلاکتهایی و رسیدگی هر چه سریعتر به درخواستهای متقاضیان پناهندگی سیاسی و ارسال سریع پاسخ از طرف دادگاهها
۲- انسانی کردن شرایط زیست متقاضیان پناهندگی سیاسی از طریق انتقال آنان از هایم به منازل مسکونی و تفویض حق انتخاب مواد غذایی با پرداخت پول به جای تحمیل چیره خشک" به ابراز اعتراض و مهارزه خود به اشکال مختلف ادامه خواهند داد.

این نامه توسط پناهندگان ایالت بایرن آلمان از جمله ساکنین اقامتگاههای WFER و "شوی فلدر" - کوپورک، ایرانیان و عراقی های ساکن اقامتگاه شافهوف-نورنبرگ، ساکنین منطقه موگندورف، ایرانیان ساکن اقامتگاه پلاتن استراسه -نورنبرگ، انجمن پناهندگان سیاسی مقیم شهر رکنسبورگ و اطراف، امضا شده است.

از طرف "کمیته اعتصاب هایم (اقامتگاه) موگندورف" در ایالت بایرن آلمان فدرال نامه ای به نشریه رسیده که خطاب "به تمامی جریانهای سیاسی ایرانی و تمامی محافل دمکراتیک پناهندگان" نوشته شده است. ما ضمن انعکاس قسستهایی از این نامه، متذکر می شویم که نشریه "اکثریت" با اشتیاق فراوان از طرح مسائل، مشکلات و نقرات پناهندگان سیاسی توسط خود آنان استقبال می کند. ما در مقالات متعدد نقرات خود را در مورد تشکلهای دمکراتیک از جمله تشکل پناهندگان توضیح داده ایم. در اینجا نیز با درج این نامه توجه را بر این نکته مورد نظر نویسندگان این نامه جلب می کنیم که تشکلهای دمکراتیک، از قبیل تشکل پناهندگان که در وهله اول بر پایه عللی صنفی مشترکی بوجود می آیند، نباید پمنا به تشکل جنبی یک گروه سیاسی انگاشته شوند. پناهندگان اقامتگاه "موگندورف" در نامه خود ضمن انتقاد از برخوردهای صورت گرفته با حرکت پناهندگان نوشته اند، "لازم است به همه شماها بگوئیم که حرف ما مواضع سیاسی شما جریانهای سیاسی نیست... حرکت ما، اعتصاب ما، حرف ما، حرف هزاران کودک و زن و جوان و آواره ایرانی است که به شکل جمعی در کنار هم در لاگرها (محل اسکان پناهندگان) بسر می برند و برای اعتراض خود از تمام جریانهای سیاسی و محفل های دمکراتیک دست یاری و کمک می طلبند. چرا که می دانند در صورت اینکه این جریانهای حمایت جدی بکنند این حرکت دامنه گرفته و ادامه خواهد داشت... کمیته اعتصاب موگندورف با حتی شورای هماهنگی شمال بایر از بالا و یا به دستور جریانهای سیاسی بوجود نیامده. این تشکل بر اساس ضرورت از پایین و توسط

توضیح

در شماره پیش نشریه، شعر "مرگ نازکی" از شاعر بزرگ احمد شاملو به چاپ رسید. لازم به توضیح است که پس از انقلاب بهمین شاملو این شعر را که در ستایش از مقاومت حماسی رفیق "وارطان سالا خانیان" سروده بود، نه به نام نازکی که بخاطر ملاحظات امنیتی زمان شاه بر آن این نام رانهاده بود بلکه با نام اصلی آن، وارطان، منتشر ساخت. ما این شعر را از مجموعه هوای تازه که قبل از انقلاب منتشر شده بود برگزفتم.

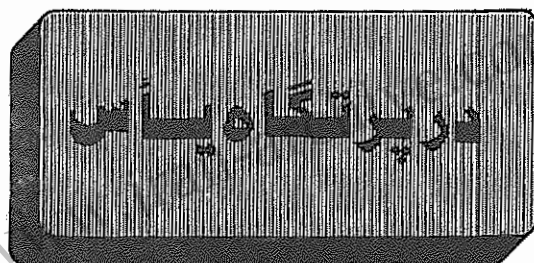
اقتصاددانان و ژنرالها

اوضاع پرتشنج خلیج و سهم و نقش آن در مسائل سیاسی و اقتصادی جهان، باعث پیدایش و ظهور دروگرانی با رزی در نحوه تبلیغ و تصویر موقعیت منطقه، در کشورهای غربی گردیده است. مجموعه تفاسیر و تصاویر ارائه شده در مطبوعات بدین المانی را میتوان به تعبیری به دو دسته نظر متضاد دسته بندی کرد. تفاسیر اقتصاددانان و تفاسیر ژنرالها، ژنرالها و دست اندرکاران مسائل نظامی، همگی براین نظر اتفاق دارند که حوادث خلیج و مسائل و پی آمدهای جنگ خلیج فوق العاده مهم بوده و میتواند امنیت کشتیرانی و حمل و نقل نفت را در خلیج با دشواری جدی مواجه سازد. آنان که میگویند تابا بهانه قرارداد دادن اوضاع خلیج بر حضور نظامی خود بیافزایند،

بگونه ای مداوم بر خطرات احتمالی ناشی از جنگ خلیج تاکید ورزیده و بسته شدن آبراه هرمز به مثابه یکی از کانالهای استراتژیک حمل و نقل دریائی نفت را چون یک واقعه پس مهم تصویر می نمایند. ژنرالها برای گسیل هر چه بیشتر رزمناوهای خود، نیازمند برجسته کردن اوضاع خلیج و تشنج آن می باشند. حال آنکه در نقطه مقابل اقتصاددانان غرب و به ویژه دست اندرکاران امور نفتی، طی مفتهای اخیر کوشیده اند تا برای حفظ بهای نفت و جلوگیری از افزایش احتمالی آن، اوضاع منطقه را عادی جلوه گر ساخته و یادستک اعلام نمایند که جنگ خلیج موجبات کمترین نگرانی برای ثبات بهای نفت را در پی ندارد. روزنامه آلمانی زبان "دی ولت" در تاریخ ۱۴ اوت با چاپ

نقشه ای از مسیر انتقال نفت توسط لوله ها اعلام کرده است که امروزه از نقش آبراه تنگه هرمز و کلا از نقش انتقال دریائی نفت کاسته شده است. این روزنامه نوشته است که پیش از آغاز جنگ خلیج از مجموع ۱۷ میلیون بشکه نفتی که توسط کشورهای خلیج در روز صادر می شد، تنها ۲/۲ میلیون بشکه توسط لوله ها انتقال می یافت، حال آنکه در شرایط حاضر هم از میزان نفت صادراتی کشورهای خلیج کاسته شده است و هم لوله ها نقش فزاینده ای در امر انتقال نفت بر عهده گرفته اند. این روزنامه اعلام کرده است که تا سال ۱۹۹۰، ظرفیت انتقالی لوله های احداث شده همزمان ۹ تا ۱۱ میلیون بشکه در روز خواهد بود. اوسوی دیگر رئیس هیئت مدیره بریتیش پترولیوم در آلمان فدرال نیز در مصاحبه ای با صفحه اقتصادی همین روزنامه در تاریخ ۱۲ اوت اعلام کرده است که جنگ خلیج کمترین

خطری برای نقل و انتقالات نفتی دریایی نداشته و افزوده است که بهای جهانی نفت ثابت خواهد ماند. اظهارات دست اندرکاران امور نفتی در زمینه ثبات بهای نفت حتی با وقوع جنگ خلیج در شرایطی صورت می گیرد که اخبار رسمی بین المللی بر آن دلالت دارند که بهای نفت پدشال افزایش تشنج در خلیج در بازارهای جهانی افزایش یافته و در بورس نیویورک به ۲۲ دلار رسیده است. این در حالی است که بنابه گزارش روزنامه لوموند چاپ فرانسه، جمهوری اسلامی برای ازدیاد میزان نفت صادراتی خود، رسا تخفیفهای ویژه ای قائل شده است. لوموند ضمن انتشار خبر قطع واردات نفتی فرانسه از جمهوری اسلامی، اعلام کرده است که جمهوری اسلامی در حال حاضر نفت خود را بشکهای یک دلار ارزانتر از نرخ تعیین شده از سوی اوپک معامله می کند.



دردهای توده های درد و رنج چقدر به هم آشنایند. سرنوشت مردم اندوختنی نیز همانند زحمتکشان میهن پل زده ماست. قانون "مقدس" سرمایه داری چه یکنواخت و همسان در چهار گوشه این کره عمل می کند. گزارشی از چاکارتاپایتخت اندوختنی درباره خودکشی که آبله تمام نمای سیستم اجتماعی آنهاست.

هیچ چیز خارق العاده ای درباره "سوکاردال" وجود نداشت، تا اینکه مرکش بوقوع پیوست. او یکی از مجده هزار درشکه چی شهر باندونگ بود.

سوکاردال ۵۱ سال داشت و معمرش را سه سال پیش از دست داده بود. دختر بزرگش پلافاصله بعد از مرگ مادر ازدواج کرد. دو فرزند کوچکش را برای نگهداری به نزد اقوامش به شهر ماجاپیتگا، ۲۰۰ کیلومتری چاه فرستاد.

از درآمد ۲۰۰۰ روپیه اش (حدود ۲۰ تومان در روز) برای خودش غذا تهیه میکرد و باقی را برای نگهداری فرزندانش و پرداخت قسط درشکه خرج میکرد. اکثر درشکه رانان درشکه های خود را به ازای ۲۰۰ روپیه در روز کرایه میکردند ولی سوکاردال دوست داشت صاحب درشکه خود باشد. غذایش را همیشه نزد بیوه زن پلوفروش کنار خیابان بنام "ماجی چیه" می خورد. این زن تنها شاهد معتبر حوادثی بود که منجر به مرگ سوکاردال شد. "ماجی چیه" ماجرا را بر زبان سان دانیز زبان بومی

اهل چاه چنین تعریف میکند:

سوکاردال در اواخر ژوئن باو گفت که آخرین قسط درشکه اش را که ۴۵۰۰ روپیه بهاداشته است را بعد از یکسال پرداخت کرده است. هفته بعد پلیس سوکاردال را بخاطر نداشتن چراغ و عبور از منطقه ممنوع توقیف کرد. پاسانها سعی کردند که درشکه اش را ضبط کنند. معمولاً باید اداخت ۵۰۰ روپیه میشه به پاسانها باج داد. ولی او آتروز بدلیل بدی بازار این مبلغ را با خود به همراه نداشت.

بالاخره پاسانها تصمیم گرفتند که درشکه اش را بر روی کامیون گذاشته و با خود ببرند. سوکاردال با جنگ و دندان به درشکه اش چسبیده بود. ضعف جسمی او بلاخره باعث شد که درشکه را رها کند. پاسانها خواستند که سوکاردال را نیز با خود ببرند ولی مقاومت او آنها را از اینکار بازداشت. سوکاردال از روی عصبانیت لکدی بسوی پاسانها پرتاب کرد.

یکی از پاسانها با وارد آوردن لکده او را به زمین افکند. چهار پاسان بیکر نیمه چانش را در جوی کنار خیابان انداختند. او با آرامی

برخاست و به پای یکی از پاسانها چسبید. اینکار باعث شد که پاسان تعادلش بهم خورده و بروی او بیفتند. اینبار بیکرش را به درون کامیون انداختند.

سوکاردال با زحمت خود را از کامیون بیرون کشید. ماجی چیه فریاد کشید که درشکه اش را پس بدهید. پاسانها در جواب گفتند که به او ربطی ندارد. سوکاردال همانطور که به کنار کامیون چسبیده بود، فریاد کشید که اگر درشکه اش را ببرند خود را خواهد کشت.

ماجی چیه دوباره فریاد کشید که درشکه اش را پس بدهید. صدایی شنید که گفت خیلی خب. در همین زمان سوکاردال بی هوش شد. و کامیون با سرعت از محل دور شد و چهار پاسان را بجا گذاشت. پاسانها سوکاردال را در کنار خیابان بروی درخت انداختند.

وقتی سوکاردال بپوش آمد از ماجی چیه تقاضای قلم و کاغذ کرد. او کاغذی را بدست ماجی چیه داد و گفت اگر دخترم یانی سراغم را گرفت آدرس در این کاغذ است. کاغذ دیگری را در جیب خود گذاشت.

صبح روز بعد پسر بچه ای بخانه

ماجی چیه آمد و خبر حلق آویز کردن سوکاردال را داد. او خود را روبروی درب خانه ژنرال باز نشسته شهربانی به دار آویخت. نامه ای به گردنش آویخته بود به این شرح که... پلیس ما وحشی اند... بخاطر رفتار سنگ منشانه پلیس خود را کشته ام... متن کامل این نامه که از طرف پلیس ضبط شده است هرگز افشا نشد.

یانی دختر سوکاردال در یک آلونک سه اتاقه با هفت نفر دیگر هم خانه است. او پدر خود را مردی آرام، مودب با هوستانی بسیار بخصوص در میان درشکه چیان معرفی کرد. او گفت درشکه رانی تنها حرفه او بود.

خبر این ماجرا ابتدا با آب و تاب فراوان در روزنامه چاپ شد ولی ناگهان به فراموشی سپرده شد. روزنامه نگاران گفتند که اداره امنیت به آنها هشدار داد که در این رابطه دیگر چیزی ننویسند.

مسئولان شهر نسبت به این مسئله بسیار حساسیت نشان دادند. قرار گرفت که شهردار و رئیس پلیس شهر را بهینم ولی آنها بر سر قرار حاضر نشدند. رئیس پلیس گفت بدون اجازه شهردار حق اظهار نظر ندارد.

سرنوشت سوکاردال نمونه ای است از زندگی مردم کهنشینیو سخت کوش اندوختنی. مسئولین او را به لبه پرتگاه پاس کشاندند او خشم خود را علیه خود بکار برد. شاید دیگر بار این خشم علیه مسئولین بکار رود.

نقل از روزنامه گاردین چاپ لندن

اعتصاب ۴۰۰ هزار نفری در آفریقای جنوبی

آفریقای جنوبی هم اینک شاهد بزرگترین اعتصاب کارگری در تاریخ این کشور است. همانگونه که در شماره گذشته "اکثریت" گزارش دادیم، "اتحادیه ملی معدنچیان" - سندیکای کارگران سیاهپوست معادن - از کارگران معادن زغال سنگ و طلا دعوت کرد برای تحقق ۳۰ درصد افزایش دستمزد و بهبود شرایط کار، دست به اعتصاب نامحدود بزنند. از روز دوشنبه ۱۰ اوت، اعتصاب آغاز شد. تا پایان هفته گذشته، ۴۰۰ هزار معدنچی بدین اعتصاب پیوستند.

با اعتصاب ۴۰۰ هزار معدنچی، استخراج زغال سنگ و طلا که مهمترین بخشهای اقتصاد آفریقای جنوبی را تشکیل می‌دهد، فلج شد. اتحادیه ملی معدنچیان پیش‌بینی شرکت ۲۰۰ هزار کارگر را در این اعتصاب کرده بود، اما در همان روز نخست، ۲۷۰ هزار معدنچی به اعتصاب پیوستند و ۴۴ معدن و تاسیسات استخراج را تعطیل کردند.

متوسط دستمزد کارگران سیاهپوست معادن آفریقای جنوبی، یک‌ششم دستمزد کارگران سفیدپوست است.

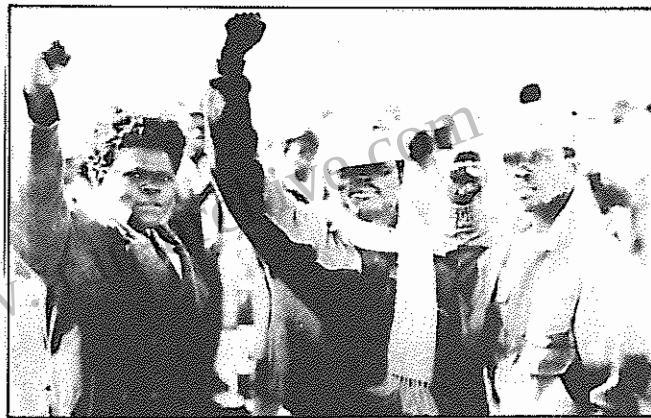
علت نارسایی تدابیر ایمنی، تنها در سال گذشته ۸۰۰ معدنچی در آفریقای جنوبی جان خود را از دست دادند.

در همان نخستین روز اعتصاب، معدنچیان آفریقای جنوبی به اولین موفقیت خود دست یافتند. شامگاه دوشنبه ۱۰ اوت، پارلمان نژادپرستان در

کیپ تاون ناچار به لغو قانونی شد که به موجب آن علیه کارگران سیاهپوست معادن تبعیض اعمال می‌گردد. این قانون، استخدام سیاهپوستان بعنوان کارگر متخصص را منع می‌کرد. در عین حال، مجلس آپارتاید راه جلوگیری از ارتقای شغلی کارگران سیاهپوست به بهانه "ملاحظات امنیتی" را باز گذاشته است.

در سومین روز بزرگترین اعتصاب کارگری تاریخ آفریقای جنوبی، پلیس رژیم آپارتاید دست به اقدامات سرکوبگرانه وسیعی علیه سازماندهان این اعتصاب زد. تا روز پنجشنبه ۱۲ اوت، ۱۷۷ تن از اعضا و فعالین اتحادیه ملی معدنچیان بازداشت شدند. در تهاجم نیروهای سرکوبگر به اعتصابیون، ۲۵ کارگر مجروح شدند. با این حال، اعتصاب با قدرت تمام ادامه یافت.

کنگره ملی آفریقا و جبهه متحد دمکراتیک که بزرگترین سازمانهای اپوزیسیون به شمار می‌روند، حمایت خود را از اعتصاب ۴۰۰ هزار معدنچی اعلام کردند.



کره جنوبی: اعتراضات بی‌سابقه کارگران

در شماره ۱۶۷ "اکثریت" گزارش دادیم که اعتصابات در کارخانه‌های کره جنوبی روبه گسترش است. هفته گذشته، اعتراضات کارگری در کره جنوبی به حدی رسید که در سالهای اخیر بی‌سابقه است. در روز دوشنبه ۱۰ اوت، در حداقل ۱۲۰ واحد صنعتی کره جنوبی کارگران اعتصاب کردند. مراکز عمده حرکات کارگری، مناطق صنعتی شهرهای اولسان، چانگ وون و ماسان در جنوب کشور است. در روز ۱۰ اوت، ۲۴ هزار کارگر صنایع کشتی‌سازی هیوندای موتور اعتصاب خود را آغاز کردند. به گزارش منابع رسمی، از پایان ماه اوت تاکنون در کره جنوبی ۲۲۶ اعتصاب کارگری به وقوع پیوسته است.

طبق گزارشهای منتشره از سوی سازمان بین‌المللی کار، متوسط مدت کار هفتگی در کره جنوبی ۵۴/۸ ساعت، یعنی بالاترین رقم در جهان است. دستمزد متوسط یک کارگر در این کشور از معادل ۲ هزار تومان در ماه تجاوز نمی‌کند.

در روز سه‌شنبه ۱۱ اوت، موج اعتصاب تقریباً به همه مناطق صنعتی کره جنوبی گسترش یافت. در ۱۲۰ کارخانه کارگران برای تاکید بر خواسته‌های خود مبنی بر افزایش دستمزد، بهبود شرایط کار و تشکیل سندیکاهای مستقل دست از کار کشیدند. در برخی

کارخانه‌ها میان کارگران و پلیس درگیریهایی روی داد. وزیر کار رژیم چون دوهوان اعلام کرد دولت علیه کارگران به "اقدامات قاطع" دست خواهد زد.

علیرغم تدابیر دولت، اعتصاب در روز چهارشنبه ۵ شرکت بزرگ اتومبیل‌سازی کره جنوبی را در بر گرفت. هیوندای موتور، بزرگترین تولیدکننده اتومبیل، بدنبال توقف تحویل قطعات از سوی ۲۰ کارخانه کوچک‌تر ناچار به توقف تولید شد. ۲۵ هزار کارگر کارخانه‌های اتومبیل‌سازی و ۱۰ هزار کارگر صنایع وابسته در اعتصاب به سر می‌برند. تا روز چهارشنبه، شمار کارخانه‌هایی که اعتصاب در آنها آغاز شده است، به ۱۹۰ رسید.

در روز پنجشنبه ۱۲ اوت، اعتصابات کارگری، صنایع برق جنوب شرقی سئول را نیز تعطیل کرد. در این روز کل صنایع اتومبیل‌سازی و ۲۰ معدن از کار باز ایستادند. در بسیاری از شهرها کارکنان بخش حمل و نقل نیز به اعتصاب پیوستند. یک سخنگوی سندیکای رانندگان اتوبوس گفت در صورت عدم تحقق خواست کارگران مبنی بر ۲۴ درصد افزایش دستمزد، تا پایان هفته آینده در کره جنوبی اعتصابی عمومی و سراسری آغاز خواهد شد.

طرح صلح کشورهای آمریکای مرکزی

همانگونه که در شماره پیش خبر دادیم، روسای جمهور نیکاراگوئه، کاستاریکا، گواتمالا، هندوراس و السالوادور طی نشست در گواتمالاسیتی به مذاکره پیرامون اوضاع آمریکای مرکزی پرداختند. در این اجلاس، پنج کشور نامبرده پیرامون طرح صلحی برای این منطقه توافق کردند. طرح مزبور مورد مخالفت آمریکا قرار گرفته است و در مقابل، اتحاد شوروی از آن حمایت می‌کند.

به موجب طرح گواتمالاسیتی، پنج کشور مزبور متعهد می‌گردند در راه برقراری صلحی پایدار و قطع اقدامات جنگی در آمریکای مرکزی بکوشند، با مذاکرات از اعمال قهر جلوگیری کنند و توان خود را برای برآورده ساختن خواسته‌های خلقهای آمریکای مرکزی مبنی بر تحقق صلح، حاکمیت ملی و عدالت اجتماعی به کار گیرند. رهبران ۵ کشور در مورد تدابیر مشخصی نظیر قطع کمک نظامی خارجی، هم به باند های ضد انقلابی و هم به جنبش‌های رهایی‌بخش، جلوگیری از سوء استفاده از خاک کشورهای آمریکای مرکزی برای اقدام نظامی علیه یکی از این کشورها و نیز مهار کردن معاملات تسلیحاتی در منطقه به توافق رسیدند. ۵ رئیس جمهور آمریکای مرکزی همچنین توافق کردند که ظرف ۹۰ روز، آتش‌بس و غوغای عمومی در کشورهای این منطقه به ابراز گذاشته شود.

رئیس جمهور آمریکا پس از اعلام نتایج اجلاس سران کشورهای آمریکای مرکزی باردیگر تکرار کرد که به ضد انقلابیون نیکاراگوئه را ادامه خواهد داد.

خبرگزاری شوروی تاس در تفسیری نوشت، "سندی که از سوی پنج رئیس جمهور در گواتمالاسیتی به امضا رسید، امکان می‌دهد که آرام‌سازی عملی موقعیت بحرانی و ایجاد شرایط صلح‌آمیز برای حل مسائل اجتماعی - اقتصادی حاد هر کشور و کل منطقه، آغاز شود. "تاس می‌افزاید، "بسیاری چیزها بدین بستگی خواهد داشت که ایالات متحده چه موضعی اتخاذ کند و اینکه آمریکا حاضر شود واقعا به اراده کشورهای مستقل احترام بگذارد و یا همچنان به سیاست مداخله ادامه داده کماکان حقوق بین‌الملل را زیر پا بگذارد." در السالوادور، جبهه رهایی‌بخش ملی فارابوندو مارتی ضمن حمایت از تصمیمات کنفرانس گواتمالا آمادگی خود را برای مذاکره با دولت این کشور اعلام داشت.

اخبار کوتاه

● ریگان رئیس جمهور آمریکا در یک سخنرانی تلویزیونی به مناسبت پایان بازیهای کمیته ویژه کنگره آمریکا برای بررسی رسوایی ایران کیت، کوشید نقطه پایانی بر این ماجرا بگذارد. وی مسئولیت "اشتباهات" را بر عهده گرفت. به گفته اکثر ناظران، ریگان در تلاش خود ناموفق بود.

● بیست و چهارمین کنگره حزب کمونیست آمریکا در شیکاگو آغاز به کار کرد. کن‌مال، دبیر کل حزب، گزارش کمیته مرکزی را به نمایندگان ارائه کرد.

● اعتصابات دامنه دار کارگری در السالوادور ادامه دارد. از پیش از ۷۰ روز پیش بدین سو، ۱۸ سندیکای کارگری مبارزه اعتصابی برای افزایش دستمزد را به پیش می‌برند.

کنفرانس روزنامه نگاران کشورهای غیرمتعهد در کابل

دوم تا پنجم تیرماه کابل پایتخت جمهوری دموکراتیک افغانستان شاهد گردهمایی ۷۵ روزنامه نگار از چهل کشور غیرمتعهد، سازمان همبستگی خلق‌های آسیا و آفریقا، سازمان بین‌المللی روزنامه نگاران و نیز ناظرانی از هشت کشور اروپایی بود. برگزاری کنفرانس روزنامه نگاران در کابل، کامیابی در افزایش نقش کشورهای غیرمتعهد در مقابله با امپریالیسم خبری و تقویت همکاری و تفاهم بین خلق‌ها و ایجاد نظم نوین اطلاعاتی به سود کشورهای غیرمتعهد و در حال رشد و تامین صلح در سیاره ماست. هیات‌های نمایندگی نشریه کار، اکثریت، و نامه مردم نیز در این کنفرانس شرکت داشتند.

در روز اول کنفرانس دکتر نجیب دهرکل حزب دموکراتیک افغانستان سخنرانی نمود. وی ضمن تشریح نقشی که روزنامه نگاران مرفقی "در خدمت به صلح و به زندگی در کره زمین، بخاطر نیکی و آینده درخشان مردم" داراستند، به افشای عملکرد ماهیت جنگ افروزان امپریالیسم و نقشی که امپریالیسم خبری در رابطه با افغانستان و مشی مصالحه ملی ایفا می‌کند، پرداخت. دکتر نجیب در این زمینه گفت: "تنها آلترناتیو معقول در برابر این توطئه‌های امپریالیسم آمریکا و کشورهای مرتجع منطقه پایان بخشیدن

روزنامه نگاران پیشرو جهان علیه جنگ و کشتار، شکنجه و اعدام در ایران

در کنفرانس روزنامه نگاران کشورهای غیرمتعهد در کابل دو بیانیه در مورد قطع شکنجه و اعدام زندانیان سیاسی و خواست پایان جنگ ایران و عراق به امضای شرکت کنندگان در کنفرانس رسید. متن بیانیه در مورد شکنجه و کشتار زندانیان سیاسی به قرار زیر است (نام کشور و یاسازمانی که نماینده یا نمایندگانش آن‌ها بیانیه را امضا کرده‌اند در پایان قطعنامه درج شده است)

بیانیه

ما امضا کنندگان، شرکت کنندگان در کنفرانس روزنامه نگاران کشورهای غیرمتعهد برگزار شده در کابل، پایتخت جمهوری دموکراتیک افغانستان، شکنجه و اعدام زندانیان سیاسی در ایران را محکوم می‌کنیم و خواستار پایان یافتن پیگرد نیروهای انقلابی و دموکرات و رهایی زندانیان سیاسی هستیم.

اسپانیا، آنگولا، اتیوپی، آرژانتین، اتحادیه جهانی روزنامه نگاران، مکزیک، کوبا، مرکز اطلاعاتی جوانان آسیا - هند، اتحاد شوروی، لبنان، مراکش، هند، مصر، غنا، یمن دموکراتیک، فرانسه، پرتغال، تونس، ویتنام، فنلاند، سازمان همبستگی خلق‌های آسیا و آفریقا (آپسو)، نیجریه، موزامبیک، افغانستان، بنگلادش، عراق، بنین، رومانی، پاکستان، فلسطین، تانزانیا، امارات متحده عربی، زیمبابوه.



عکس بالا گوشه ای از تظاهرات سالگرد بهاران هیروشیما در شیر برمن آلمان فدرال را نشان می‌دهد. رفقای ما پلاکاردهایی در دست دارند که در آنها از خلع سلاح جهانی پشتیبانی شده و جنگ ارتجاعی ایران و عراق محکوم گردیده است.

ترکیه نیروهای مخالف رژیم خمینی را سرکوب می‌کند

در این دیدار گفت: در ارتباط با برخی فعالیت‌های گروه‌های مخالف ایران در ترکیه که برخلاف تمایل دولت ترکیه صورت می‌گیرد، اگر اطلاعات لازم را به ما بدهید ما اقدامات ضروری را انجام خواهیم داد. این جزء سیاست مسلم ماست که خاک خود را در اختیار دشمنان جمهوری اسلامی قرار ندهیم."

اعلام رسمی این خبر به نقل از سفر ترکیه در جمهوری اسلامی و انتشار آن در روزنامه‌های کشور، به مقابله جدی بودن خطری است که جان نیروهای انقلابی مخالف رژیم خمینی را تهدید می‌کند. باید نسبت به این اقدام ضد بشری به شدت اعتراض کرد؛ باید اذهان عمومی را علیه این توطئه برانگیخت؛ رژیم نظامی ترکیه که دستش به خون انقلابیون ترک آغشته است، این بار در معامله‌ای کثیف با جمهوری اسلامی، قصد جان نیروهای ایرانی را کرده است. این معامله کثیف، این معامله پول با خون را باید افشا نمود و در دفاع از جان و امنیت نیروهای انقلابی مقیم ترکیه، اقدام ضد بشری رژیم ترکیه را رسوا و محکوم کرد.

خطر جدی جان و امنیت اعضا و هواداران سازمان‌های انقلابی و مرفقی ایرانی را در کشور ترکیه، تهدید می‌کند. حکومت ضد مردمی ژنرال‌های ترکیه برای بدست آوردن و تحصیل سود هر بیشتر، جان نیروهای انقلابی ایرانی مقیم آن کشور را، دستمایه معاملات اقتصادی با رژیم ضد خلقی خمینی قرار داده است. ژنرال‌های ترکیه برای حفظ و گسترش مبادلات بازرگانی با جمهوری اسلامی از هیچ کوشش و اقدامی فروگذار نمی‌کنند. آنها تاکنون بر فعالیت مشترک اطلاعاتی اعتراف کرده‌اند، اما این بار نه تنها به این اقدامات رسمیت داده‌اند، بلکه دولت ترکیه قول سرکوب نیروهای انقلابی مخالف رژیم خمینی را به مقامات جمهوری اسلامی داده است. روزنامه دولتی کیهان در تاریخ ۱۴ مرداد ماه با انتشار خبر کوتاهی به اقدامات اطلاعاتی و سرکوبگرانه مشترک دو رژیم اعتراف کرده است. در خبر مندرج در این روزنامه آمده است: "به گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی، ولکان اوران سفیر ترکیه در تهران با حجت الاسلام محتشمی وزیر کشور دیدار کرد. سفیر ترکیه در تهران

AKSARIYAT
NO.170
MONDAY, 17 AUG. 87

آدرس:
Address:
RUZBEH
POSTFACH 1810
5100 AACHEN
W. GERMANY

حساب بانکی:
AUSTRIA . WIEN
BAWAG
(BANK FÜR ARBEIT UND WIRTSCHAFT)
NR. 02910701.650
DR. GERTRAUD ARTNER

با جمع آوری کمک مالی
فدائیان خلق را در انجام
وظایف انقلابی
یاری دهید